

ಅಶ್ವಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಪೆಬ್ರುವರಿ 2020

ಶ್ರೀಯ ಪದವ್ಯನಿಗಳು

ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಯ-ನಿಸರ್ಗ (Nature) – ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉತ್ತಾಂತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಅದರ ತೀರ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ತರವು ‘ಜಡ’ (Matter) ಆಗಿರುವದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕೋಶವೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತಗಳು ಹೇಳಿವೆ. ಅದರೆ ಅದು ಜಡವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಸ್ಯಸೃಷ್ಟಿ – ಜೀವೋಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ‘ಜೀವನ’ ವೆಂದರೆ ‘ಪ್ರಾಣ (Life)’ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲದೆ ‘ಮನವೂ (Mind)’ ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ‘ಮನೋವಿಷ್ಟಿಷ್ಟ’ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಮಾನವನ ಜೀವನವಿದೆ. ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಿರುವನು.

ಮಾನವನು ಬರೀ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಯ – ಮನೋಮಯಿದ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲಾರ. ಈ ಸ್ತರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜೀನ್ಸ್‌ತ್ಯಾದಲ್ಲಿರುವ ‘ವಿಜ್ಞಾನಮಯ’ ಮತ್ತು ‘ಆನಂದಮಯ’ ಕೋಶಗಳಿಗೆ ಆರೋಹಣ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಇದೇ ‘ಅತಿಮಾನವ’ ರಹಸ್ಯ.

[ಆಧಾರ: ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರ ಲೇಖನ 1972 ಅಗಸ್ಟ್ 15 –
(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜನ್ಮ ಶಾಬ್ದಿ)]

Photo: Imaging Savitri

<p>ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 2020</p> <p>ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ ಮುಟ್ಟಿ ಕುಲಕರ್ಮಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮರ್ತದ ಹಿಂಭಾಗ, ಗಿಬ್ರಾ ಸರ್ಕಾರ್, ಹೆರವಟ್ಟಿ ರಸ್ತೆ, ಹುಮಟ್ಟಾ - 581 343. ಫೋನ್: 94487 74920 editorabpbng@yahoo.com</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ॥ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಂಪ್ಯೂಟ್ ಡಾ॥ ಅರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಮಣಿ</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕ್ರಾತ್ರಿ: ಡಾ॥ ಅಚ್ಚಿತ್ತ ಸಪ್ತ್ಯುಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ್ಯೋ ಸ್ನೇಸ್ಯೈಟ್ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕನಾರ್ಕಿಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಎ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ್ಯೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ (ರ.) ಜೆ.ಎ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಫೋನ್: 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.: ಗಳಿಕೆಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ್ಯೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ (ರ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆರ್ಥಿಕ ಮುದ್ರಣ: ಶೇಷಾಯಾ ಇ ಘಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ್ಯೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಿಸ್ಟ್ (ರ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p>ಸಂಪುಟ: 30</p> <p>ಸಂಚಿಕೆ: 02</p> <p>ಪರಿವಿಡಿ</p> <p>“ಶ್ರೀಯ ಪದಧ್ವನಿಗಳು”</p> <p>ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಠಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p> <p>ಪ್ರಾಸ್ತು 5 ಅನು: ಡಾ॥ ಮಹಾದೇವ ಸತ್ರೀ</p> <p>ಅಳ್ಳೇರಿಯಾ 17 ಅನು: ಮೇಲ್, ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.</p> <p>ಜಪಾನ್ 30 ಅನು: ಬಲಭೀಮ ಭಿಂಡ</p> <p>ಪಾಂಡಿಚೇರಿ 43 ಅನು: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಯಲಿವಾರ</p> <p>ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು - ಶತಮಾನದ ಸೋಣ 46 - ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯರು</p> <p>ವಾತಾವರಣ 56</p>
--	--

ಸಂಪಾದಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ದಿನಾಂಕ 24 ಏಪ್ರಿಲ್ 1920 ರಂದು ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ (ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ) ಆಗಮಿಸಿ, ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತ ವಿವರಣೆಗೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆ ಕೆಲವು ಆಯ್ದು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದೆ. 1939 ನೇ ಇಸ್ಲಾಮಿಯಂದಲೂ ಈ ದಿನವನ್ನು “ದರ್ಶನದ ದಿನ” ಹೆಂದು ಅಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 2020 ರಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಆ ಘಟನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಲೋಕ ರೂಪಂತರಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಗಮಿಸಿದ ಅಶ್ಯಂತ ಮಹತ್ವಮೂರ್ಖ ಘಟನೆಯು ಶತಮಾನವನ್ನು ಕಂಡ ಸಂಭ್ರಮದ ಅಪೂರ್ವ ಕ್ಷಣಿಯಿದ್ದು. ಆ ಪರಮದೇವ ಮತ್ತು ಅವನ “ಶಕ್ತಿ” ಸಂಯೋಗಗೊಂಡು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನವೀನ ಯುಗವೊಂದನ್ನು ಮತ್ತು ನವೀನ ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಆಗಮಿಸಿದ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ.

ಪರಮ ಸತ್ಯದ (ಧ್ಯಾತದ) ನಿರ್ಣಯಾತ್ಮಕ ವಿಜಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮವು ಇದೀಗ ಸುನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀಮಾತೆ ‘ಈ ದಿನ’ವನ್ನು ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ಬಲಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ, ವಿಜಯವನ್ನು ಲಿಚಿತಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಪ್ರತೀಕ ಹೊಂದಿರುವ, ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ ಮರಳಿಬಂದಿರುವ ವರ್ಷಾಚರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆವಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನ “ಪದಧ್ವನಿ”ಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. [ಎಷಿನ್]

*

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮೂಲಕ, ಮಾನವನ ವಿಕಸನಾ ಪಥವು ಆನ್ವೇಷಣಾ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ನವೀನ ಆಯಾಮವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಜಲಚರಿಯಾಗಿ-ಚರ್ಚುಷ್ಟಿಯಾಗಿ-ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಯಿ ಅರ್ಥ ಮಾನವ (ನರಸಿಂಹ) ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾನವ ಕುಲವು ‘ಮಾನನ’ ಹಂತದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಪರಿವರ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತ ‘ವಿಶ್ವರೂಪ’ದ ಭೂಮತೆಯತ್ತ ಆರೋಹಣಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಭೌತಿಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಲನೆಯು (ವಿಕಸನವು) ಒಂದು ವೃತ್ತಪನ್ನು ಮೊಣಿ ಮುಗಿಸಿರುವ ಅವಧಿ ಇದು. ಭೌತಿಕ ವಿಕಸನದ ತುರೀಯಾವಸ್ಥೆಯ ‘ವಿಶ್ವರೂಪ’ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆರೋಹಣ ಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಅವಧಿ ಇದು. ಅಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದರ್ದು ನಂತರ ‘ಪ್ರಜಾಳ್ಳಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿ’ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ‘ವಿಜಾನಮಯಿವಾಗಿ’ ರೂಪಾಂತರಣ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಕಸನಾ ಪಥವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಆಂತರಂಗಿಕವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಶೋಧಿಸುತ್ತಾ ಶೋಧಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸೂತ್ರಗಳು ಸೂಕ್ತ ಪಥ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 150ನೇ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವ. ಹೀಗಾಗಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ನವೀನ ಆಯಾಮದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಡಾ॥ ಶಂ ಬಾ ಜೋಶಿಯವರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬಗೆಗೆ 1921ರಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದ ‘ಬಾಬು ಅರವಿಂದ ಫೋಂಡ್’ (ಆಗಿನೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಇರಲಿಲ್ಲ) ಎನ್ನುವ ಮುಸ್ತಕವೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ತದನಂತರದ ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬಗೆಗೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನೂ, ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯರು “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜನ್ಮ ಶತಾಬ್ದಿ (1972)” ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶನಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮುಸ್ತಕದ

ವಿವರಗಳನ್ನು, 150ನೇ ವರ್ಷದ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮನನಗೊಳಿಸಿ-ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯರ ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಕನ್ನಡದ ‘ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ’ ಸದಾಶಯ ಹೊಂದಿದೆ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡದ ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪಠ್ಯದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ/ಜಿಜ್ಞಾಸೆ/ವಿಷಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನೂ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು “ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ”ಯ ಓದುಗರನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ‘ಸಾಮಿತ್ರಿ’/ದಿವ್ಯಜೀವನ/ಭವಿಷ್ಯ ಕಾವ್ಯದ ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು, ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮೌದಲೂ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ-ಸೂಚನೆ-ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ‘ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ’ದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಾನ್ಸ್

– ಅನುವಾದ: ಡಾ॥ ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ತಿ, ವಿಜಯಪುರ

ರಕ್ಷಣೆಯ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸು (ದಿವ್ಯಕಾಂತಿ)

ಒಂದು ಸಲ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋನಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬುಲೊವಾಡ್ ಸೆಂಟ್ ಮೈಕೆಲ್ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ಕೊನೆಯ ಸಪ್ತಾಹಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ; ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯನೋಂದಿಗೆ, ಆಂತರಿಕ ದಿವ್ಯತೇಯೋಂದಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವುದೆ ಯೋಜನೆಯಾಗಲಿ, ಮತ್ತಾವುದೆ ಕಳೆವಳವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಂಬಗ್ರಂಥಾನವನಗಳ ಹತ್ತಿರ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ – ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಂತರಿಕದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಿಜಾಗಿ. ಅಲ್ಲಿಂದು ಬಗೆಯ (ರಸ್ತೆ) ಫೇದಕವಿದೆ, ಮತ್ತು ಯಾರೋಬ್ಬರು ಆಂತರಿಕದಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾಗಿ ಮಗ್ನಿವಿದ್ಭಾಗ ಅದನ್ನು ದಾಟುವಂಥ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ; ಅದು ಅಷ್ಟು ವಿವೇಚನಾಯ್ಮಕವಾದುದಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ಭಾಗ ನಾನು ಧಟ್ಟನೆ ಒಂದು ಆಘಾತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ, ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಡೆತ ಅನುಭವಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಏನೋ ಒಂದು ನನಗೆ ಬಡಿದ ಹಾಗೆ, ಮತ್ತು ನಾನು ಸಹಜವೆಂಬಂತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿದೆ. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದ ನಂತರ ಒಂದು ಟ್ರಾಮ್ ಗಾಡಿಯು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಯಿತು – ಒಂದು ಶೋಳು ಅಳತೆಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಟ್ರಾಮ್ ಗಾಡಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದೆ. ಅದು ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸಿತ್ತು, ರಕ್ಷಣೆಯ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿ – ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ತುಂಬಾ ಬಲವಾಗಿತ್ತು, ಅಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಾಢವಾಗಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು – ರಕ್ಷಣೆಯ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಬಿಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಅಕ್ಷರಶಃ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳಿತ್ತು, ಏನೋ ಒಂದು ಭಾತಿಕ ಆಘಾತ ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ. ಚಾಲಕನಿಂದ ಎಂತಹ ಅವಮಾನ! ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದ ಮತ್ತು ಟ್ರಾಮ್ ಗಾಡಿಯು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಯಿತು.

ಇಗರ್ಜೆಯ ವರ್ಣಾಲಂಕಾರ

ದೃಷ್ಟಿ ಘ್ರಾನ್‌ನ ಮೋ’ (Pau) ಎಂಬಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದಯಾಪರ ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯ ನೆನಪು ನನಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಗರ್ಜೆಯನ್ನು (ಅದು ಚಿಕ್ಕ ಇಗರ್ಜೆ) ವರ್ಣಾಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಸ್ತಿಕವಾದಿಯನ್ನು (ಅವರು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದ ಕೂಡ) ಇಗರ್ಜೆಯ ವರ್ಣಾಲಂಕಾರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು. ಆ ನಾಸ್ತಿಕವಾದಿಯು ಆಂತ್ರೇಯ ತಂದೆಯವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸ್ಥರು. ‘ವರ್ಣಾಲಂಕಾರ ಮಾಡಲು ನಾನು ಈ ನಿಜವಾದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಆಂತ್ರೇಯ ತಂದೆಯವರು ಪಾದ್ರಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕಲಾವಿದರು ಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ತಂಡಗಳಿಧ್ವನಿ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಅವಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದೆ. (ಆ ಇಗರ್ಜೆಯು, ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿ ಇತಿಹಾಸದ ನಾಯಕನಾದ ಸಾನ್ಜಿವಾನ್ ದೇ ಕಾಂಮೋಸ್ಟೆಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು; ಅವನು, ‘ಕ್ರಿಷ್ಣಯನ್’ ಮತ್ತು ‘ಮೂರ್’ರ ನಡುವಿನ ಯಥ್ರಧರಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಭಾಗವತಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ‘ಮೂರ್’ರ ದಮನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಶೋಭಾಯಮಾನನಾಗಿದ್ದನು! ಅವನು ಧೇಟ ‘ಕಲ್ಯಾಂತ ಬಿಳಿಯ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರದ ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ ಅವಶರಿಸಿದ್ದನು.) ಎಲ್ಲ ವರ್ಧ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ‘ಮೂರ್’ರನ್ನು ವರ್ಣಾಚಿತ್ರದ ಕೆಳಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದು ನಾನು; ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಏಣಿಯ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳೇ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಳಗಡೆಯೇ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ, ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚನಾನ್ಗಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಆಗ ಪಾದ್ರಿಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆದರಿಸಿ ನಾಸ್ತಿಕನೊಂದಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದನು. ಅವನು ಬಹಳ ದಯಾಪರನಾಗಿದ್ದನು – ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೃದುಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು! ಅದಾಗೆ ನಾನು ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ‘ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮಗೆ ನೀಡುವವನು, ನಮ್ಮ ದೇವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು?’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು

ಗದರಿಸಿದನು... ನಾನು ಅವನನ್ನು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡೆ. ಅವನು ವರ್ಣಿಸಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಕಂಡೆಗೆ ನೋಡಿ ‘ಮೊರಿಸೆಟ್ಟು’ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಟ್ಟಿ ದ್ವಾರೆ ಘೂಸ್ನ್ನನ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು ‘ನೀನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನು ಹೇಳು, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವಿ; ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಎಂದಿಗೂ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಚಿತ್ರಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿರಲ್ಲಿ!'

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಟನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 29, 1961

ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನಂತೆ ಭಾವಸಮಾಧಿ

ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವಿತ್ತು: ಚಿಕ್ಕದ ಮಗುವಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಹ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡುವ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾತ್ತನೆ ಭಾವಸಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ – ಅದು ಏನೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ನಾನು ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದೆನೆಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು! ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದು ತೋಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅಥವಾ ಶಬ್ದದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಪಾ! (ಮಾರ್ಪಾ) ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ನಗುವರು). ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ, ಕುಶಾಹಲಕಾರಿ ಅನುಭವ. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಹ ಆ ಅನುಭವ ನನಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ (ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹನ್ನರಡು ವಯಸ್ಸಿನವಳಿರಬಹುದು) ನನ್ನ ಮೋಷಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಭಾನುವಾರದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ನನಗೆ ನೆನಪು – ಅವರು ಕುಟುಂಬಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಭೋಜನವಿತ್ತು ಮತ್ತು ಒಂದು ನಿದಿಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟಾಜಾರವಿತ್ತು; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಓಬಲ್ಲಿನ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೊದರ ಸಂಬಂಧಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೆ (ನನ್ನ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿ ನಂತರ ಕೆಲ ಸಮಯದವರೆಗೆ ‘ಲಾವ್ಯ’ಯ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದು, ಅವನೊಬ್ಬ ಸಾಮಧ್ಯವುಳ್ಳ ಯುವಕ, ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಕಲಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು). ಹಾಗೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಿದ್ದೇವು, ಮತ್ತು ಅವರ

ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೋ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನೇನಪು (ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿ, ಆದಾಗಲೇ ಸಹಜ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ನನಗೆ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ‘ದಿವ್ಯಕಾಂತಿ’ಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ... ನನಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ). ಅವನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ನಾನು ಅವಕೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತೆ ಆ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಚಮಚವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದೆ! ನಾನೆಂಧ ಬೃಗುಳನ್ನು ಪಡೆದೆ! ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದರೆ ಭೋಜನದ ಕೇಬಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೇಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು!

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಖಾರಕೆ, ಅಗಸ್ಟ್ 5, 1961

ದೇಹದಿಂದ ನಿರ್ಗಮನ

ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ ‘ಪ್ರಾಥ್ರನೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ’ದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ (ಇದನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೆ) ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ, ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ದೇಹವು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ನಿದ್ರಾಚರವಾಯಿತು (ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತ ಬಂತು, ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಬಂಧವು ಅತ್ಯಂತ ದೃಢವಾಗಿ ಅಧಿಷ್ಟತವಾಯಿತು). ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಎದ್ದೇಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು – ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ‘ನಿದ್ರಾಚರ’ರಂತೆ ಅಲ್ಲ: ನಾನು ಎದ್ದೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇಲ್ಲಿಮೇಜನ್ನು ತರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಕಾಗದದ ಚೂರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು... ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹೌದು, ಕವಿತೆಗಳನ್ನು – ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕವಿಯಂಥ ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಗಳಿರದ ನಾನು! ನಾನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ನಂತರ ಬಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೇಚೊಳಗಿನ ಬಿಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ವಾಪಸ್ಸು ಹಾಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೀಗ ಹಾಕುವುದನ್ನೇ ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರು ಒಳಗಡೆ ಬಂದರು

(ಘಾನ್ಯಾನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ದಪ್ಪ ಪರದೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬೇಳಿಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬ್ರಿಂ!, ಯಾವುದೇ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಆದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಏಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ – ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹಳೇ ಕಿರಿಕಿರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು!). ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ನನ್ನ ತಾಯಿ ಒಳಗಡೆ ಬಂದರು, ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿದರು, ಆ ಮೇಲೆ ತೆರೆದ ಇಳಿಮೇಜನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಗದದ ಚೂರನ್ನು ನೋಡಿದರು: ‘ಅದೇನದು?!’ ಅವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ‘ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ?’ ನಾನು ಏನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಡೆ ಹೋದರು: ‘ನನ್ನ ಮಗಳು ನಿದ್ರಾಕ್ಷರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ! ನಿಂತು ಅವಳಿಗೆ ಬಂದು ಜೈಷಧವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.!’

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿವ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಪನೆ, ಆಗಸ್ಟ್ 5, 1961

ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಬದುಕಬೇಕು

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಯೋಗವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕ್ರಮದೆಡೆ ನಾನು ನೋಡಿದರೆ... ನಾನು ಐದು ವರ್ಷದವರ್ಷಿದ್ದಾಗ (ನಾನು ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಸ್ವರಣ ಕೊಂಚ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ ಮತ್ತು ನಿಶಿರವಲ್ಲ)... ಆದರೆ ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ, ನನ್ನ ಪರಿವೆಯಲ್ಲಿ (ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವರಣ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ – ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕು? – ಅದು ನಮೂದಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಪರಿವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಂಕೇತ)... ಸರಿ, ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದೇನೆಂದು ನನಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಯ ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಅನುಭವವು ಇಲ್ಲಾಗಿತ್ತು (ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸನ್ನೆ), ಬೆಳಕಿನ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಹಾಗೆ ಅನುಭವ ಪಡೆದೆ; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾನು ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ (ಅದೇ ಸನ್ನೆ) ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಅಹಂಕರ ಸಂಪೇದನೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ನನಗೆಂದೇ ಮಾಡಿಸಿದ ಆರಾಮ ಖಂಚಿಯ ಮೇಲೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ನಾನು... (ನೋಡಿ, ಅದೇನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ – ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ

ಶೂನ್ಯ) ಮತ್ತೆ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಬಲವಾದ ವಿಷಯದ ಅಶ್ಯಂತ ಆಹ್ಲಾದಕರ, ಅಶ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನ ಅನುಭವ ಪದೆದುಕೊಂಡೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಇಲ್ಲಿತ್ತು (ತಲೀಯ ಮೇಲೆ). ಪ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ, “ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಬದುಕಬೇಕು, ಅದರಂತೆ ನಾನಿರಬೇಕು.” ಸಹಜವಾಗಿ, ಆ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ... (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಉದ್ಧರ್ಮಮುಖ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ). ನಂತರ ನಾನು ಅದನ್ನು ಎಳೆದು ಕೆಳಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ, ಅದು... ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಜುಲೈ 25, 1962

ಕಲೆ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಕಲೆ

ಅತಿ ಜಿಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಅಥವಾ ಹತ್ತು), ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಜೊತೆಯೇ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪೂರಂಭಿಸಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಗಲೇ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳು ವೀಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ರಕಲೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದವು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಪೂರಂಭದ ವರ್ಣಗಳಂತೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಶ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾದ ಪ್ರಾಣಮಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ; ಎಲ್ಲವೂ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗಿದ್ದವು: ಸಂಪೇದನೆಗಳ, ವೀಕ್ಷಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ತಂತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ, ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ, ರುಚಿ, ಗಂಧ, ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಅವಿಂದ ಶ್ರೇಣಿಯ ವೀಕ್ಷಣೆಗಳೂ ಸಹ - ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅನುಭವಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ. ಈ ಅನುಭವ, ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತೃತವಾಯಿತು, ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು, ಎಲ್ಲವೂಗಳು - ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು, ಸಂತೋಷವನ್ನು, ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತರಬಹುದು - ಓಹ್, ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಒಂದು ಅವಿಂದ ಕ್ಷೇತ್ರ! ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಇರುವಿಕೆಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಣಣಿಸುತ್ತು, ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತು. ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತು, ಸಂಘಟಿಸುತ್ತು ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಿಸುತ್ತು ಇರುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಜುಲೈ 25, 1962

ಸಂಪರ್ಕವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು

ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ, ಬದುಕಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಸ್ತು ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದು – ‘ಪ್ರಜ್ಞ’. ಧಿಯಾನ ಭೇಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂತು, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಾಗೃತಿಜಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸಹ ತಿಳಿಯಿತು. ಎರಡು ಸ್ತರಗಳನ್ನು – ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎರಡು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವಿಕೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವರ್ಷ, ಹತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ; ಸಂಪರ್ಕವು ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ವಸ್ತುಗಳ ಅಖಿಂಡ ಶೈಳಿಯ ಅಭೋಧಿತ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. “ಈ ಭಾಗದ ಮತ್ತು ಆ ಭಾಗದ ಮದ್ದದಲ್ಲಿನ ಸ್ತರವು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗದ ಕಾರಣ ಹೀಗಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಧಿಯಾ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಮಜಲುಗಳ ಅರಿವು ನನಗೆ ಬಹಳೇ ಇತ್ತು: ಧಿಯಾ ಅವರು ಅತಿ ಸರಳ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದರು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಮಹಾಮೇಧಾವಿಯಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಾಲ್ಕಡಿ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೋಂದನ್ನು ನಾಲ್ಕುರಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳು, ಇರುವಿಕೆಯ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ಆದರೆ ಅಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಸುಲಭಿಕರಣದೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯ ಆಳವಾದ ಮನೋವ್ಯೋಜನ್ಯಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಏಕೈಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ವರ್ಜನೆಯಿಂದ ಇದರ ಮತ್ತು ಅದರ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎರಡು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಂಜ್ಞೆ) ಮದ್ದದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದ ಸ್ತರವಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ – ಅದು ಅರಿವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಹತ್ತು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರೀ ಆದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ: ನಿಷ್ಕಳವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಲ್ಲ. ನಾನು ಗಮನಕೊಡಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದೆ, “ಪಿನನ್ನಾದರು ಪಡೆಯಲು ಅದು ನನಗೆ ಇವತ್ತು ವರ್ಜಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು” ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಂತರ ನಾನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿ (ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೀರುತ್ತಿದ್ದೆ). ನಾನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಭಾಮಿಯ ಸ್ವರ್ವದೊಂದಿಗೆ, ಮಫ್! ಅಲ್ಲಾಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವೇಚ್ಚಿತ್ವ – ಸಂಪರ್ಕವು ಸಾಧಿಸಿತ್ತು, ಮತ್ತು ನಂತರದ ಎಲ್ಲ

ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೊರ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಂದಿತು. “ಒಳ್ಳೆಯದು, ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಲಾಭವಾಯಿತು” ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ.

ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿನ ಮರಿಹಕ್ಕಿಯ ರಚನೆಯಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೆಲಸವು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಚಿಪ್ಪನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಬರಿ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಒಳಗಡೆ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದು ಬರಿ ಮೊಟ್ಟೆಯೋ ಅಥವಾ ಮರಿಹಕ್ಕಿಯೋ (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೂಲಕ ನೀವು ನೋಡಬಹುದು) ನಂತರ ಅದರ ಹೊಕ್ಕು ಸುಕ್ಕುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ! ಮತ್ತೆ ನಂತರ ಕೀಚುವಿಕೆ! ಮರಿಯು ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಜೈತ್ಯ ಮರುಷನ ಸ್ವರ್ವಕ್ಕೂ ನಿಖಿಲವಾಗಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವಾಫೇಶವಿರುತ್ತದೆ. ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ, ಕೆಲವೋಮೈ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನೀವು ಕೂಡಿರಬಹುದು, ನೂಕು, ನೂಕು, ನೂಕುತ್ತಿರು, ಮತ್ತು ಒತ್ತೆಡವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಅನುಭವಿಸಿ (ಅದು ನೋವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ!) ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಪರಿಣಾಮಗಳಿಲ್ಲ. ನಂತರ, ಆಕಾಶಾತ್ಮಕಿ, ಯಾಕೆ ಅಥವಾ ಹೇಗೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖ! ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ – ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ವೋಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅಣಿಯಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ – ಮುಗಿಯಿತು, ನೀವು ಒಂದು ಮೊರ್ನ ಜೈತ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಿರಿ ಮತ್ತು ಜೈತ್ಯ ಮರುಷನೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವಿರಿ. ನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ – ಎಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ – ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಕಲ ಇರುವಿಕೆಯ ತಿರುವುಮರುವು.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಕೆ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 5, 1962

ಸಂಗೀತ ಪ್ರಪಂಚ

ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ನಾನು ಬೀಧೋವೆನ್‌ರವರ ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ‘ಡಿ’ (ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಸ್ವರ – ಚಿಹ್ನೆ)ಯಲ್ಲಿ ಆಲಿಸಿದೆ – ಪಿಟೀಲು ಮತ್ತು ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿ ‘ಡಿ’ ಪ್ರಥಾನ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ... ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪಿಟೀಲು

ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ (ಇದು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ – ಮೊದಲು ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ ನಂತರ ಪಿಟೀಲು ವಾದನ), ಪಿಟೀಲಿನ ಮೊದಲ ಸ್ವರಗಳೊಂದಿಗೆ (ಇಜಾಯಿ ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ, ಅದ್ವಿತ ಸಂಗೀತಗಾರ!), ಮೊದಲ ಸ್ವರಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು, ಆ ನಾನು ಅಂತಹ ಭವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿಹೋದೇ... ಓಹ್, ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು! ಒಂದು ಫಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ನಾನು ಅತ್ಯಾನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಇಜಾಯಿ ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಸಂಗೀತಗಾರ!

ನೀವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನನಗೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳು ನನ್ನ ಯಾವುದೇ ಆ ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲದೆ – ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದವು. ನಾನು ವರ್ಣಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅದೇ ಸಂಗತಿ: ನನ್ನ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಏನೋ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವರ್ಣಚಿತ್ರದ ಮೂಲವನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ – ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಬಣ್ಣಗಳು! ... ಎಲ್ಲಾ ಮಾನಸಿಕ ಹಂತಗಳಿಂದ ಹೋಗದೆ, ಜೀವದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು.

– ಶ್ರೀಮಾತಿ: ಶ್ರೀಷ್ಟನೊಡನೆ ವಂಭಾಷණ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 27, 1962

ಸಂಗೀತದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ

ಪೃಥಿವೀಸ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಯಹಾದಿ ದೇವಾಲಯಗಳು ಸುಂದರವಾದಂತಹ ಸಂಗೀತ ಹೋಂದಿವೆ; ಓಹ್, ಎಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಸಂಗೀತ! ನನ್ನ ಮೊದಲ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋಂದಿದೆ. ಅದೊಂದು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನುಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು – ಅವರು ಸಂತ ಸಾಂಸ್ ಎಂದು ನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು; ಅವರು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ್ದು ಆಗ್ನನ್ ಸಂಗೀತ, ಅವರದು ಪೃಥಿವೀಸ್ ನಲ್ಲೇ ಎರಡನೇ ಅತ್ಯಂತ ಶೈಷ್ವ ಆಗ್ನನ್ ಸಂಗೀತ – ಅದ್ವಿತಿ! ನಾನು 14 ವರ್ಷದವರ್ಜಾಗಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ತಾಯಿಯೊಜನೆ ಎತ್ತರದ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನುಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಿಡಕಿಗಳು ಸೀಸದ ಗಾಜುಗಳನ್ನು ಹೋಂದಿದ್ದವು – ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ್ದು, ವಿನ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ್ದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಕಿಡಕಿಯ ಕಡೆಗೆ ಎವೆಯಕ್ಕೂದೆ

ನೋಡುತ್ತಿದೆ, ಸಂಗೀತದಿಂದ ಮೇಲೆ ತೇಲಾಡಿದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆಗ ಕಿಡಕಿಯಿಂದ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೊಳಪೊಂದು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಿಂದ ಬಂತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು - ಆ ಹೊಳಪು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು - ಈ ರೀತಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಎದೆಯನ್ನು ರಭಸವಾಗಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡರು) ಮತ್ತೆ ನಂತರ ನಾನು ನಾನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವ ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಬಲಿಪ್ಪವಾಗುವ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದೆ..... ಅದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಗತಕಾಲದ ವಸ್ತುವೊಂದು ಸಂಗೀತದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮರಳಿಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಂತರ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 29, 1961

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಂಗೀತ

ನಾನು ಏನನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೋ ಅದು ಸಂಗೀತವಲ್ಲ, ನಾನು ಸಂಗೀತವನ್ನು ನುಡಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ: ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ ನಾದದೊಂದಿಗಿನ ಧ್ವನಿ.

ಸಂಗೀತದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಲೆಗಳಿಂಥ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ನಾನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಬೇಕಷ್ಟೆ (ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ), ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಂಗೀತ, ಆದರೆ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದ್ದು! ಸಂಗೀತದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಲೆಗಳು. ನಾನು ಯಾವಾಗ ಆ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೋ, ನನ್ನ ಕೈಗಳು ನುಡಿಸಲು ಪ್ರಚೋದನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/571

ನಾನು ಯಾವಾಗ ನುಡಿಸುತ್ತೇನೋ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಏನನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ... ಅದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಬ್ದವಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಶಬ್ದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ, ಅದಲ್ಲಿ... ಅಲ್ಲ,

ಅದು ಸತ್ಯ, ಅದು ಅದೇ ಶಬ್ದವಲ್ಲ ಅದರೆ ಆ ಶಬ್ದದ ತಿರುಳಿನ ಹಾಗೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾನು ಏನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ಅದು ದೊಡ್ಡ ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅನಿಸಿಕೆ... ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ, ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಏನೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಬಲಕ್ಕೆ, – ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಹಾಮೋನಿಯಮ್ ಮೇಲೆ ನಕಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೊಂಥರ ವಾದ್ಯಗಾರರಿಂದ ರೂಪಿತವಾದ ಒಂದು ವಾದ್ಯಮೇಳವಿದ್ದಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪು ಆ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕಿವಿಯು ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ಣವಾದ ನಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ, ಅದು, ಬರಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಗವನ್ನು ಗುಂಯಾಗುಡುತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಸಂಗೀತ ಕಂಪನಿಗಳ ಒಡಲು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ, ಅದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಒಂದು ಮೊಡ್ಡಾದ ವಾದ್ಯಮೇಳವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ ನೋಟ; ಅದು ಭೌತಿಕ ಕಣ್ಣಿನ ನಿಖಿರವಾದ ನೋಟವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ತುಂಬಾ... ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತದೆ (ಕಾಣುತ್ತದೆ) ಅನ್ನವುದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ! ಅದು ಸಾಧಾರಣ ಬಗೆಯ ನಮ್ಮೆ ನೋಟ, ಅಥವಾ ಆಲಿಕೆ ಕೂಡ ಎಂದಪ್ಪೇ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೇ.

ಅದೊಂದು, ನೋಟ, ನಾದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅವು ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಮಗ್ರಿ ಜಾಣಿಸಿ...

– ಶ್ರೀಮಾತಿ: ಶ್ರೀಪಂತ್ರಾನ್ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 27, 1962

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೆಂದನೆ ಚೈತ್ಯ ಪುರಾಣನ್ನು ಬಿಡುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ, ಒಂದು ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರವರ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ನಂತರ, ಯಾದ್ವಿ ಕಾರಣ, ಮೊದಲನೆ ವಿಶ್ವ ಯಾದ್ವಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟಾಗೆ ಎಲ್ಲ ನರಗಳು ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿದ್ದವು: ಅವೆಲ್ಲವೂ ನೋವಿನ ಒತ್ತಡದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು (ಎಲ್ಲ ನರಗಳು ಅಸ್ವಸ್ಥವಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ನರಗಳ ಉರಿಯೂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ). ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸರ್ವವೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾದಾಗ ಅದು

ದುಃಖಾರಕ: ರಕ್ತ ಪರಿಚಲನೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾದಾಗ, ಜೀಣಂತ್ರಿಯೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿತ್ತು (ಅದು ಘ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ, ದಕ್ಕಿಣ ಘ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ). ನರಗಳು ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ನನಗೆ ಯಾಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೋಮ್ಮೆ ಸಂಗತಿಗಳು ಬಹಳೇ ಕರಿಣವಾದಾಗ, ಅವು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡವು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ (ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ). ಒಂದು ಕ್ಯೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲ ನೋವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರಿವು ನನಗಾಗಿದೆ - ಒಂದು ಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ಅದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ, ಜನರು ಕೇಡೆಂಬಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ಅವರ ಯೋಚನೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಜೊತೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ-ಯಂದಿರದಿದ್ದರೆ, ತಿನ್ನುವಿಕೆ ಇರದಿದ್ದರೆ, ನಿದ್ರೆ ಇರದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ನರಗಳು ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಪರಮಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನೋವು. ಘ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಾರಗಳವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ... ಮೃದುವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ... ದೃಷ್ಟಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ - ಆ ಮೇಲೆ ಆಚಿಗೆ, ಸುಳಿವಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ 20, 1968

ಅವರು, ಅದನ್ನು ನರಗಳ ರೋಗಪೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ: ಎಲ್ಲ ನರಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಾಹಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಬಳಲುತ್ತವೆ. ನಾನು ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ, ಎಂದಿಗೂ ಉಂಟ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಎಂದಿಗೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದಿಗೂ ಜಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ಎಂದಿಗೂ...

ಅದು ಯಾಕೆಂದರೆ... ನಾನು ಏನೋ ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ: ನನ್ನ ಚೈಕ್ಯ ಪುರುಷನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಘ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದೆ; ವಾತಾವರಣದಿಂದ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅದು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಅದು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 12, 1969

ಅಲ್ಲೇರಿಯಾ

– ಅನುವಾದ: ಮೊ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.

ಧಿಯಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನ್

ಅವರು (ಮಾಸ್ಕಿಧಿಯಾನ್) ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಒಂದು ಅವರು ಅಲ್ಲೇರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ (ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ) ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅರಚ್ಚ ಹೆಸರು. ಬ್ಲಾವೆಸ್ಕ್ರಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಈಜಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ನಂತರ ಅವರು ಅಲ್ಲೇರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೆ “ಬಯ್ ಅಜೇಜ್” ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡರು (ಅರೇಬಿಯಾದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ “ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರ” ಎಂದರ್ಥ, ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಅವರು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಮಿಶ್ರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಮಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಸ್ಕಿಧಿಯಾನ್ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡರು ಅದರಫ್ರ ಪರಮೋಜ್ಞ ದೇವರು(!) ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವರು! ಇವರಡು ಹೆಸರು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಾಸ್ಕ ಧಿಯಾನ್ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಮಹಿಳೆ ಅವರು ತಾನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು (ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಗ್ನೀದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು) ನಂತರ ಅವರು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸೂಕ್ತಿಕರಿಸಿ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅವರು ಕಬಾಲ ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಮುಂದುವರೆದ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದರು. ಆದರೆ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳು (ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನ್‌ರವರು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಾಗುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ಒಂದು ಅವರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿದ್ದರು), ಬಹಳಪ್ಪು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅವು ಅಷ್ಟೇ ಸದ್ಗಢವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ವೃಯತ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದೆಂದರೆ, ಈ ಎರಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮುಂದುವರಿದ ಜ್ಞಾನವು ಸಮಗ್ರ ಜ್ಞಾನದ ಸನಿಹದಲ್ಲಿದೆ ಹಾಗೂ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆಯಿವೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದವರಿಗೆ ಕೆಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಗೂಢ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿಯತ್ತಿದೆ ಎಂದಾಗ ಅದು ವೇದದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ

ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಂದು ನಿಗೂಡ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವೆಲ್ಲಾ ತಾಂತ್ರಿಕ – ಮತ್ತು ನನಗೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ತಾಂತ್ರಿಕದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲಿ ಏನು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಟಸೋದನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 4, 1958

ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆದರಿಲ್ಲ

ಧಿಯಾನ ಅಸಾಧರಣ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಗುಡುಗು ಮಿಂಚುಗಳೆಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಬಿರುಗಳಿ ದಿನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಪ್ರಾವಣೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದರು, ಇಂತಹ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವದು ಎಂದು ನಾನಂದೆ, ಅದಕ್ಕಾವರು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದರು “ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಾ, ಹೆದರಬೇಡ” ನಾನು ಅವರ ಜೊತೆ ಹೋದೆ ಅವರು ಕೆಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮಿಂಚೊಂದು ಬರುವದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಪಥವನ್ನು ಬದಲಿಸಿತು, ಬಹುಶಃ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ತಿರುಗಿಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬದೆಯಿತು. ನಾನು ಧಿಯಾನರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ “ನೀವೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾ?” ಅವರು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು.

ಓಹ್! ಆ ಮನುಷ್ಯ ಭಯಂಕರ, ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೇಲ್ಮೈಟಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳಿಯ ಚಹರೆ!

ನೀನು ಅವರ ಭಾಯಾಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ್ದೀರ್ಯಾ? ಇಲ್ಲವಾ? ನಾನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು, ಅವರು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಮನುಷ್ಯ, ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ವರುಷ – ಐವತ್ತು ಮತ್ತು ಅರವತ್ತರ ನಡುವೆ.

ಮತ್ತು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೇಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಅಂತಾ? ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊದಲನೇ ಸಲ ಒಬ್ಬಳೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹೊದಲನೇ ಸಲ ಮೆಡಿಟೇರಿಯನ್ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದ್ದೆ. ಓರಾನ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಿಮ್ಪನ್ ನಡುವೆ ರ್ಯಾಲಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಮಾರು ದೂರದ್ದು – ಹೇಗಾದರು ನಾನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ: ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟದೆ. ನಾವು ನಿಲ್ವಾಣದಲ್ಲಿ

ಭೇಟಿಯಾದೆವು ಮತ್ತು ಕಾರಿನ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆವು (ಅದು ಬಹಳ ದೂರವಿತ್ತು). ಕೊನೆಗೂ ಅವರ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದೆವು – ಅದೊಂದು ಅಡ್ಡತ! ಅದು ಬೆಟ್ಟದ ಬದಿಗೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಟೀಮ್‌ನಿನ ಸಂಪರ್ಕ ಕಣಿವೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ರಸ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದೆವು. ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ – ಅದೊಂದು ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಮನೆ ಕಾಣುವಷ್ಟು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಬಂದೆವು, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಅದು ನನ್ನ ಮನೆ” ಮನೆ ಕೆಂಪು! ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಿತ್ತು, ಬಾಲ್ಕ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದ “ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಏಕೆ ಬಳಿದಿದ್ದಿರಿ?” (ಬಾಲ್ಕ ಧಿಯಾನ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಶಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಘಾಸ್ನನೋಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ) ಧಿಯಾನ ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಜೀಷ್ಟೆಯ ಮಿನುಗು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯದಿಂದಲೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಾನು ಬಾಲ್ಕಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ – ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಂಪು ಹಸಿರಿನೋಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೆಂದು! ಅದರೊಂದಿಗೆ ಈ ಮಹನೀಯನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ನಾವು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಹತಾತ್ತಾಗಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡದೆ ತಿರುಗಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ “ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ದಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರೂ. ನೀನು ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೂ? ಅದೇ ರೀತಿ, ನಾನು ಅವರ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ, ನಕ್ಷೆ, ಉತ್ತರಿಸಿದೆ, ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆದರಲ್ಲ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ” (ಶ್ರೀಮಾತೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸುವರು) ಅವರ ಮುಖ ನಿಜವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಟಿತು.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಟನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ 4, 1961

ಪೈನ್ ಮರದ ಕಢೆ

ಪೈನ್ ಮರದ ಕಢೆ ಕೂಡಾ ಟೀಮ್‌ನಿನ್ನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದು.

ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ಪೈನ್ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು – ಸ್ವಾಟ್ಲಿಂಡ್ ಮರಗಳು – ನಾನು ಆಲೋಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ – ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ನಾವೇಯ ಮರಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಹಿಮ ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಜಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ. ನೀನು ಉಂಟಿಸಬಹುದು ಸಹರಾ ಮರುಭೂಮಿಯಿಂದ ಕೆಲವೇ ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌

ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ, ನೆರಳು ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನುವರು ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಓವೆ ಕುಬ್ಜ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಅದು ನಾವೆ ಯೆಂಬ ಕುಬ್ಜ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಜೊಪು ಟೋಪ್ಪಿಗೆ, ಜೊಪು ಮೂತಿಯ ಬೂಟು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಹಿಮ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಕರಗತೊಜಗಿ ಅವರ ರೂಪನ್ನು ಒದ್ದೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು. ನೋಡಿ, ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ನೀನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನೀರು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ! ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ! ನೀನು ನೆಲ-ಹಾಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ! ಎಂದು ಶಾಗಿದ್ದರು.

“ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.”

“ನೀನು ಯಾರು?”

“ಹಿಮ ದೇವತೆ.”

“ಅದು ಸರಿ” ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನುವರು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ನಾನು ಎದ್ದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಈಗ ನೀವು ಹೊರಡಿ ನನ್ನ ಕೊತಡಿಯನ್ನು ನೀವು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಕುಬ್ಜ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮರೆಯಾದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಎದ್ದಾಗ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಕೊಚ್ಚೆಗುಂಡಿ ಇತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಕನಸಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಕಿಡಕಿಯಿಂದ ಹೊರ ನೋಡಿದಾಗ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಿಮದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಣಿದ್ದವು! ಅದು ಮೊದಲನೇ ಸಲ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ವಷಾನಮಗಟ್ಟಲೆ ಇದ್ದರೂ ಹಿಮವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತದನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಚೆಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಿಮದಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಅದನ್ನು ನೀವೂ ನೋಡಬಹುದು, ಯಾವಾಗ ಜನರು ಈ ನಿಗೂಢ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ - ಒಂದು ತರಹದ ನೂತನ ಪರಿಸರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆವಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಯುರೋಪನವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೋ - ಅದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಶ್ವನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ 4, 1961

ಹನ್ಸೇರಡು ದೇಹಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧ ಶೈತ ಬೆಳಕು

ಧಿಯಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನ್‌ರವರು ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರು “ಸುಪ್ರಮಾನಸದ” ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ, ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸತ್ಯ ಜಗತ್ತು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಅವಶರಿಸಿ “ಹೊಸ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು” ಅವರು ಸುವಾರ್ತೆ(ಬ್ಯಾಬುಲೋನ್)ಯಿಂದ ಹಳೆ ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು “ಹೊಸ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಭೂಮಿ” ಇದು ಕೂಡ ವೇದದ ತರಹದ್ದೆ ಹೇಳಿಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು (ನಿಜವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ) ಅದು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞ ತಾಳುತ್ತಿದ್ದರು (ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ಬಹಳಪ್ಪ ಸ್ಥರಗಳಿವೆ) ಪ್ರಾಣ ಜಗತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮಾನಸಿಕ: ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾ ಮೂರ್ಚಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದಿರಿ, ನೀವು ನೋಡಬಹುದು, ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಿರಿ, ನಂತರ ಮಾನಸಿಕ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಿರಿ..... ಅವರು ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗಿಕರಣವಿದೆ (ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ). ಆದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವವೂ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರು ಹನ್ಸೇರಡು - ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು - ಹಿಂಗೆ ಹನ್ಸೇರಡು ದೇಹಗಳನ್ನು ತಾಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತುಂಬಾ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗತೋಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಕ್ರಮಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಥರದ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥರದ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಆ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಿಂಗೆ ಹನ್ಸೇರಡು ಸಲ.

ಬಹಳ ಜಾಣ್ಯೆಯಿಂದ ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆ; ನಾನು ಯಾವ ಸ್ಥರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೋಡಿ, ದೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನೋಡಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಹಂತ ಧಿಯಾನ್ ಅದನ್ನು “ಪ್ರಾಧರ್ಷಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ಅನಾಗರಿಕ ಆದರೆ ಬಹಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಜಗತ್ತು ನಿರಾಕಾರದ ಸರಹದಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವರು ಕೆಲವೊಂದು ಸಲ ಯಹೂದಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು “ನಿರಾಕಾರ” ಎಂದರೆ ಪರಮೋಜ್ಞ (ಈ

ಹಂತದಿಂದ ನಿರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಮೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡಲು ಯಾವ ದೇಹಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಲೋಚನೆಗಳ ಆಕಾರಗಳನ್ನು) ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ನಿರಾಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನ ಹಂತ) ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕತೆಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರೀತಿಯ ನಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಏಕತೆಯು, ತ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಟನೆಗೊಂಡ “ಸಾಂದ್ರ”ವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ (ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಂದ್ರ) ಮತ್ತು ತ್ರೀತಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಂದ್ರತೆಯ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕತೆಯ ಭಾವ - ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕತೆಯ, ಗುರುತು - ಕೆಳ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಆಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿರುವಿಕೆ. ಅದೊಂದು ಪ್ರಭೆ ಒಂದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಶೈತ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಒಂಗಾರದ ಗುಲಾಬಿ ಅದರೊಳಗೆ (ಶಬ್ದಗಳು ಒರಟು) ಈ ಪ್ರಭೆ ಮತ್ತು ಈ ಅನುಭವ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದ್ಭುತ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಟನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 7, 1961

ಸುಪ್ರಮಾನಸ ರೂಪದ ಮಾದರಿ

ಸರಿ, ನಾನೊಂದು ಸಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆ (ಧಿಯಾನೋರವರು ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀನು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ವಾಪಸ್ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು) ಆದರೆ ನಾನಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಆ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಆವಾಗ - ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ - ನಾನು ಒಂದು “ತತ್ತ್ವ”ದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದ ತತ್ವದ ಮುಂದೆ ನಾವು ನೋಡುವ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿರಲ್ಲಾ, ಆದರೂ ನೆಟ್ಟಿನ ರೂಪ, ಆಕಾರ, ನಿರಾಕಾರ ಜಗತ್ತಿನ ಸರಹದಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು, ಒಂದು ಮಾನದಂಡದ ತರಹ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡಿರಲ್ಲಾ, ಶ್ರೀಮಾತೆ ಧಿಯಾನ್ ಅದನ್ನು ನೋಡಿರಲ್ಲಾ, ಯಾರು ಎಂದು ನೋಡಿರಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನೊಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಸನಿಹದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರಾರೂ ಹೇಳಲ್ಲ.

ನಂತರ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದಾಗ ಅದು “ಸುಪ್ರಮಾನಸದ ಮಾದರಿ ರೂಪ” ಎಂದು ಅವರು

ಹೇಳಿದರು ನಾನು ಮನಃ ಬಹಳ ಸಲ ನೋಡಿದೆ. ಆದನಂತರ ಮತ್ತು ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಒಂದು ಸಲ ಆ ಸೀಮೆಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ, ಮೇಲೆರುವುದು, ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ; ನೀನು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಿಸಿದ ಸಂಪೇದನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಲ ನೀವದನ್ನು ಏರಿ ಆಚಿ ಹೋದರೆ, ಮೇಲೇರುವ ಬಯಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲಾ ಬದಲಾಗಿ, ಒಂದು ತರಹದ ಅಂತರಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಂಪೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನಃ ಅವರೋಹಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮನಃ ನನ್ನ ದೇಹಗಳನ್ನು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು, ಹೀಗೆ ಮನಃ ಮನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಃ ಪ್ರವೇಶದ ನಿಜವಾದ ಸಂಪೇದನೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಘರ್ಷಣೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ದೇಹವು ಯಾವಾಗ ಆತ್ಮಂತಿಕ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮೂರ್ಖರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ನಾನು 1904ರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನಿಲ್ಲಿಗ ಬಂದಾಗ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಸುಪ್ರಮಾನಸವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ – ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಮನಃ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದೆ – ನಿನಗೆ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಮನರಾಖ್ಯಾಸಲು ಕಲಿತೆ, ಸತತ ಹೋಸ ರೂಪಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಇದು ಒಂದು ಸ್ವ-ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗ ತೊಡಗಿತು.

– ಶ್ರೀಮಾತಿ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 7, 1961

ಅಚೇತನದೊಳಗೆ ಅವರೋಹಣ ಮತ್ತು ಅಪ್ರತಿಮ ದೇವರು

ಇದು ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಏನು ಅಲ್ಲಾ, ನಾನು ಟ್ಲಿಮ್ಸ್‌ನಾನಲ್ಲಿ ಧಿಯಾನೋಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ (ಎರಡನೇ ಸಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗ), ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲದ ಪೂರ್ಣ ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅಚೇತನದೊಳಗೆ ಇಳಿದೆ (ಜೀವನದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಹುಡುಕಿಸಲು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು) ಮತ್ತು

ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ, ನಾನೋಂದು ಸಮಾಧಿ ಅಥವಾ ಸುಂದರ ಗುಹೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೆ (ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ಅದೇ ತರಹ). ಯಾವಾಗ ಅದು ತೆಗೆಯಿತೋ, ಆಗ ನಾನು ಒಬ್ಬ ವರ್ಣ ವೈವಿಧ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ ಕ್ಯಾಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟು ದೀರ್ಘ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಬೆಳಕು ವರ್ಣ ವೈವಿಧ್ಯದ್ದು ನಾನು ಏನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಧಿಯಾನಾರವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಅದು “ಅದು ಅಚೇತನದ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಅಪ್ರತಿಮ ದೇವರು” ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಅಚೇತನವನ್ನು ಜೀತನವನ್ನಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತದನಂತರ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ವಿದ್ಯಮಾನ ಘಟಿಸಿತು. ಯಾವಾಗ ನಾನು ಅವನತ್ತು ನೋಡಿದಾಗ, ಅವನು ಎಚ್ಚಿತ್ತಕೊಂಡ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ತರೆದ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ, ಎಚ್ಚಿತ್ತಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗಿತ್ತು ಕೂಡ.

ನಾನು ಅಚೇತನದೊಳಗೆ ಇಳಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ (ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದೆ ಆ ದಿನ ಅದು ಆದಾಗ ನೀನಿದ್ದೆ – ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು). ಅಚೇತನದ ಮೂರಾ ತಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದು, ದೃಷ್ಟಿ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ, ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಮನರಾವತೀರ್ಥಗೊಂಡಿದೆ.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಟನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 7, 1961

ಪ್ರಾಣದ ಮೂಲಕ ಹಾದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವದು

ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳ ಕುಶಲವಾಗಿವೆ. ನಾನು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಉದ್ದೇಶಿತ ಕೆಲಸದ ಭಾಗಗಳಾಗಬೇಕು. ಧಿಯಾನಾರೋಂದಿಗೆ ಮಾತಾಪುರಿಯಾಗುವ ಮುಂಜ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ನನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು, ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವ ಕೆಲವು ಶ್ರೀಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುವದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರು ಸಹ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಾ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಆಗ ನನಗೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸು.

ನಾನು ಧಿಯಾನರ ಬೋಧನೆಯೋಜಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣದಿಂದ (ನಾನು ಅವರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಮುಂಚೆ) ನನಗೆ ಮುಂಚಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಿರದ ವಿಷಯಗಳು ಓದಿದ ತಕ್ಷಣ ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು, ನಾನು ತುಂಬಾ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಭೂಮಂಡಲದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅರ್ತಿಂದ್ರಿಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೂ ಪಥವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ – ಪ್ರಾಣಿದ ಮೂಲಕ ಸುರಕ್ಷಿತ ಪಥ. ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಆದರೆ ಆದರ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಹಾದಿ, ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಆದರ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗಲಾರರು – ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಫೋರೆ – ನಾನು ಈ ಪಥವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು (ಇದು ಸುಮಾರು 1903 ಅಥವಾ 1904ರಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದ, ವಿಚಿತವಾಗಿ ನೆನಪಿಲ್ಲ) ತಿಂಗಳು ಮತ್ತು ತಿಂಗಳು ಮತ್ತು ತಿಂಗಳು ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸಿದವು – ಅಸಾಮಾನ್ಯ ನೀಳ್ಮಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು...

ನಂತರ ಟೀಮ್ಸ್‌ನಾಗೆ ಹೋದಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಧಿಯಾನ್‌ವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಹೌದು” ನೀನು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ, ಇದು ಕೂಡ ಅದರ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆ, ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು “ಸ್ವಾಮೀ ಅಂತರಾತ್ಮೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತಕೂಂಡ ಪ್ರತಿ ಜೀವಿ ಸಾಯುವಾಗ ನಿನ್ನ ಪ್ರಭೇಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಯಲಿ, ನೀನು, ಅವರನ್ನು ಅದರಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇ” ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸ ಅನವರತ. ಅನವರತ ಜನರು ದೇಹ ಬಿಂಭಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿಂತೆ, ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅನುಭವಗಳು ನನಗಾಗಿವೆ. ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನುಭವಗಳಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು – ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶ್ರೀಮತಿ ಶಂಭಾಷಣೆ, ಮೇ 17, 1969

ಪ್ರಜ್ಞಾನಮುಕ್ತ ಸಮಾಧಿ

ಆದರೆ ನನಗೆ ಎಂದು ಹೂಡಾ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಹೂಡ – ನಮಗಿಬ್ಬಿಗೂ ಹೂಡ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿಲ್ಲ! ನನ್ನ

ಅರ್ಥಾದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವಾಗ ದೇಹದ ಜೊತೆಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿಯುತ್ತದೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮೊದಲನೇ ಸಲ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ “ಸರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗಿಲ್ಲಾ! ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಹ್ ನನಗೆ ಕೂಡಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆ!”

ಅದು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಭರಯವಾಗುತ್ತದೆ ಧಿಯಾನಾರವರು ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು “ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೊಂಡಿ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ” ಅವರು ನೋಡಿದಂತೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಸಣ್ಣ “ಸೇತುವೆ” ಎಂಬ ಮದ್ಯವರ್ತಿ ವಲಯಗಳವೇ ಇಂತಹ ಮದ್ಯವರ್ತಿ ವಲಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಯಾವ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕರಣಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅದನ್ನು ದಾಟಿದಾಗ, ನೀವು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕರಣಗೊಳ್ಳಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ – ಪ್ರಜ್ಞ ಸ್ಥಿತಿ ಜಾಗ್ರತ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

– ಶ್ರೀಮಾತಿ: ಶ್ರೀಪದ್ಮೇಶನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಮೇ 7, 1969

ಪ್ರಜ್ಞಿಯ ರೂಪ

ಅವರು ದಹನ ಮಾಡಲು ಕೆಲವು ಸಲ ಬಹಳ ಅವಸರಿಸಿದಾಗ, ಕೆಲವು ಸಲ ಅವರನ್ನು ಜೀವಂತ ಸುಟ್ಟಿಹಾಕುತ್ತಾರೆ!..... ಅವರು ಕಾಯಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞ ರೂಪ ತಾಳಿರುತ್ತದೆ, ಜೀವದ ರೂಪ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞ ಇದೆ, ಪ್ರಜ್ಞಿಯ ರೂಪ ಪ್ರತಿ ಜೀವಕೋಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೊರಬರಲು ಏಳು ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಸುಟ್ಟಾಗ ದೇಹವು ಹತಾತ್ ಜಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜನರು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ?, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಜ್ಞಿಯ ರೂಪ ಇರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಸಲ, ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ, ನಾನು ಮೂರಾಫಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಇನ್ನು ದೇಹವು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ದೇಹವು ಮತ್ತು

ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು; ಅದೇನೆಂದರೆ ಅದು ಮಾತನಾಡಲು ಮತ್ತು ಚಲಿಸಲು ಸಶಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಚಲಿಸಲು ಕೂಡ (ಧಿಯಾನ್ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ) ದೇಹದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರ ಹೋದ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅದು ನಿಲ್ಲಲು ಮತ್ತು ಚಲಿಸಲು ನಿಭಾಯಿಸುವವನ್ನು ಸಕ್ಕಮಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ಸಲ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅದು ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ ಶಣ್ಣಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇಹ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಾಳಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಂದ..... ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ನಾನು ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅದರೊಷ್ಟಿಗೆ, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಮೇಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜನರ ದೇಹಗಳನ್ನು ದಹನ ಮಾಡುವದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಅಲೋಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ದಹನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ (ಗಂಭೀರ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಬಳಲಿ ಸತ್ತವರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಸ್ವೇಮ್‌ಲ್ಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಧುತ್ತಾರೆ) ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಮುಖಿವಾಗಿ ಸತ್ತನಂತರ ಸತ್ತವರ ಆಸೆ, ತುಡಿತ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ರೂಪತಾಳಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿ “ದೆವ್ವ”ಗಳ ರೂಪ ತಾಳಬಹುದೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ತುಳಿಕುಗಳಾಗಿ ಬೇರೆರುಣ್ಣಿ (ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತನ್ನದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ) ತದನಂತರ ಈ ತುಳಿಕುಗಳು ಸುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಅವು ಯಾರಲ್ಲಾಗಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಅವು ಅವನನ್ನು ರಕ್ತಪಿಶಾಚಿಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಈಜೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತವೆ.

ಜಗತ್ತು, ಭೂಮಿಯ ವಾತಾವರಣ, ಸಂಮಾಂ ಕೊಳು.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಮೇ 28, 1960

ಜೀವದ ತಂತ್ರ ಕಡಿಮ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಬಹುಕಿರುವದು

ಒಂದು ಸಲ ಧಿಯಾನ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಟ್ರೆಮ್ಸ್‌ನ್ನೊನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ (ಇದು ಎರಡು ಸಲ ಆಗಿದೆ, ಎರಡನೇ ಸಲ ಒಬ್ಬಳೆ ಇದ್ದಾಗ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ

ವಿಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ). ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗು, ಒಂದು ತರಹ ಮೂರ್ಖಾವಸ್ಥೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ದೇಹ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಧಿಯಾನಾರವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ಇದು ಏಕೆಂದರೆ “ಜೀವದ ರೂಪ” ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತೇ (ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಿಡಲು ಏಳು ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಇನ್ನು ದೇಹವನ್ನು ಚಲಿಸಲು ಕಲಿಸಬಹುದು – ಒಳಗಡೆ ಸತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರು “ಜೀವದ ರೂಪ ದೇಹವನ್ನು ಚಲಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ (ಹೇಗಾದರೂ, ತೀರ ತಬ್ಬಗಳು), ಆದಾಗ್ಯೋ ಸಹಿತ, ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಅಪಾಯಕಾರಿ-ಯಲ್ಲದ್ದು ಏನೆಲ್ಲಾ, ಇದರ ಸಾಕ್ಷಿ ಏನೆಂದರೆ ನಾನೋಂದು ಸಲ ಸಮಾದಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗು, ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ (ಈ ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಧಿಯಾನಾರವರು ನನ್ನ ಮೇಲ್ಮೈಕಾರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಆದ ಅಚಾರುರತೆಯಿಂದ), ಅಂತೂ ಅದನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ – ಭಟ್ಟ ಅಂತ ಹಂತ! ಕೊಂಡಿ ಕಳಚಿತು, ಯಾವಾಗ ನಾನು ವಾಪಾಸ್ ಬರಲು ಬಯಸಿದ್ದೇನೋ ನನಗೆ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ಕೊಡುವಪ್ಪು ಸಮರ್ಥಳಾಗಿದ್ದೆ; ತಂತು ಹರಿದಿದೆ ನಂತರ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ ನಾನು ವಾಪಾಸ್ ಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅದು ತಮಾಷೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇದು ನಾನು ಎರಡು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಆಗಿದ್ದ ಅನುಭವ, ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿತ್ತೋ, ಅದಕ್ಕೆ ದೇಹದ ಆಸರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ – ತಂತು ಹರಿದಿತ್ತು ಎಂದು ಆಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿ, ನಾನು ಏಂಜೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ; ಜೀವದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಮಾರ್ಥ ಪ್ರಜ್ಞೀಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ಸುತ್ತಲನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿದ್ದೆ.... ನೀನು ನೋಡುವಂತೆ, ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಸಂಚಲನೆ ಈ ತರಹ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತೆ: ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ; ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಸಂಪೇರಿಸುವಿರಿ. ಧಿಯಾನೂ ಕಾಡಲೇ (ನನಗೆ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಂತು) – ಶ್ರೀಮಾತೆ ನಗುತ್ತಾರೆ – ನಾನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ದೂರ ಅಲೆದಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆಂದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹೆದರಿದ್ದ) ಅವನು ನನಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೊಳ್ಳು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ನಾನು ಮನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನೋ ಅದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ನೋವು ಮಾಡುತ್ತೇ, ಭಯಂಕರವಾಗಿ - ತಳಮಳಗೊಳಿಸುವ ನೋವು, ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಾಗಿನ ತರಹದ ನೋವು.

- ಶ್ರೀಮಾತಿ: ಶಿಷ್ಟನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಆಗಸ್ಟ್ 5, 1961

ನಾಲ್ಕು ಅಸುರರನ್ನ ಮತ್ತು ಜೀವದ ಮಂತ್ರವನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು

ನಾನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಅಸುರರನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ - ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೇಯವ, ಧಾರ್ಮಿಕರು ಕರೆವಂತೆ ಸ್ಯಾತಾನ “ಪ್ರಜ್ಞಯ ಅಸುರ ಆತನನ್ನ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎರಡನೇಯವ (ದುಖಿಃದ ಪ್ರಜ್ಞಯವನು) ತನ್ನನ್ನ ತಾನೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೂರನೇಯವ ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ (ಅದು ಧಿಯಾನೋ). ನಾಲ್ಕನೇಯವ ಜಗತ್ತಿನ ಒಡೆಯ ಮಿಥ್ಯೆಯ ದೇವರು ಆರ್. ಅವರು ಈ ಅಸುರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ವಿಭೂತಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದಾರೆ ಧಿಯಾನೋರವರು ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯ ವಿಭೂತಿ.

ಇದೊಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಥೆ ನಿಜವಾದ ಕಾದಂಬರಿ, ಒಂದು ದಿನ ಅಸುರರೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಆವಾಗ ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಏನಾದರಾಗಲಿ, ಧಿಯಾನೋರವರಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲನೇ ಸಲ “ಜೀವದ ಮಂತ್ರ”ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನಗೆ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬಯಸಿದ್ದ - ಅದು ಒಂದು ತರಹ ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು! “ಆ ಮಂತ್ರ” ಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇ (ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ವಾಪಸ್ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಕ್ತಿ. ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ! ನನಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಾ, ಆದರೆ ಧಿಯಾನೋಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ತೋರಿಸಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ನಾನು ಇದೂ ಒಂದು ತರಹದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ಇರಬೇಕು (ಲಿಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದೆ) ನೀನು ಏನು ನೋಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಮರು ಹೇಳು ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದೆ ಅದು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಏರಾ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ

- ಮಂತ್ರಿವು ನನಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ತೆರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು “ಅದನ್ನು ತೆರೆದು ಏನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ ನನಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

(ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಗುವಾಗ ನಾನು ಮೂಳಾರ್ಥವಸ್ಥೆಯ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ) ನನಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ನನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಲಿಲ್ಲ. “ಇಲ್ಲ”.

ನಾನು ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ ಮತ್ತು ನಾನದನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿವ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 5 1961

ಜಪಾನ್

- ಅನುವಾದ: ಡಾ॥ ಬಲಭೀಮು ಭೀಜ, ರಾಯಚೌರು

ಹೊಗಳು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳು

ಪ್ರತಿದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ನನಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೊದಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ನಾನು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರದ ಹೊವನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತೇನೆ – ನಾನು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ). “ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ”.. ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವು “ನನ್ನನ್ನು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತವೆ.., ಇದೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನ್ನದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತೋಟವಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಭಾಗ ನಾನು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮಗೆ ಆ ದಿನ ಬೇಕಾದ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ತರಲೆಂದು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಲ್ಲಿ.. ಇಲ್ಲಿ.. ಅಲ್ಲಿ (ಬೇರೆ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹಬ್ಬಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ) ನನ್ನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. “ನನ್ನನ್ನು! ನನ್ನನ್ನು! ನನ್ನನ್ನು!.., ಹೀಗೆ. ನಾನು ಹೋಗುವುದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವು ಅಕ್ಷರಶಃ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು, ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇದು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಮಾತು, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರ ಯಾವಾಗ? ಬಹುತೇ: 1916–17 ರಲ್ಲಿ – ಸುಮಾರು ನಲ್ಲಿತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ.

ಐವತ್ತು..

(ಶ್ರೀಮಾತೆ ನಗುತ್ತ) ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ –

ಆದರೆ ಈಗ, ಮುಂಜಾನೆ ನಾನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಶಾಂತವಾಗಿ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಹೂಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಅವು ಹೇಳಿತೋಡಗುತ್ತವೆ “ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನನ್ನು” ಎಂದು! ನನ್ನಪಕ್ಕೆ ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. “ಅದ್ದುತ, ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದೂ ಕೂಡ ಇದೇ!”

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿದಂಸೆ ಸಂಭಾಷණ, ಫೆಬ್ರವರಿ 7, 1968

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಕೂರ ಮತ್ತು ನಿವಾಣ

ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಯಾ ವೃತ್ತಿಯ ಅಭೀಪ್ರೇ ಅಥವಾ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಮೂರಾಭಿಲಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾಗಿರುವುದೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ವೃತ್ತಿಯು ತನಗೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ಜ್ಞಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ – ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದ ಯಾವ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು, ಈಗ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಸರಿ, ಅದು ಆನಂತರದ್ದು, ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕು, ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಿದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದೇನೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದೇನಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ “ನಿವಾಣ” ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದರಂತೆ ಇದೆಲ್ಲ – ನೀವು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಹಿಂದೆಯೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂತರಾತ್ಮಿಕ ನಿವಾಣ, ಮಾನಸಿಕ ನಿವಾಣ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕ ಪ್ರಾಣಿಕ ನಿವಾಣ ಕೂಡ ಇದೆ. ನಾನು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ತಾಕೂರರ ಜೋತೆಗೆ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಆದ ಅನುಭವದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ತಾಕೂರರು

ಯಾವಾಗಲೂ ತಾವು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ನಿವಾರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಒಂದು ಸಲ ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆವು. ನಾನಿನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು, ಅಲ್ಲಿ.. (ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಯಾರ ಜೊತೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇನೋ ಅವರ ಜೊತೆ ತಾದಾಲ್ಪು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ, – ಅಂತಹೀ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.) ಸರಿ, ಅವರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು, ಎಲ್ಲವೂ ಬಹುಬೇಗನೇ ಒಂದು ನಿಲುಗಡೆಗೆ ಒಂದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು. ಎಲ್ಲವೂ ಚಲನರಹಿತ, ನಿಶ್ಚಲಪೆನ್ನುವಂತಾಗಿ ಹೋಯಿತು, ಅವರು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. (ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು)…, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪತನ ಆರಂಭವಾಯಿತು, ಅದು ಶೂನ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯದವರೆಗೂ ಇದ್ದಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ. ಎಪ್ಪು ಸಮಯವೋ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿಲ್ಲ, ಬಹುಶಃ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಇರಬಹುದು, ಅಂತೂ ಅದು ದೀರ್ಘವಾದ ಸಮಯ ಅಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತ. ನಾನು ಇಡೀ ಧ್ಯಾನ ಸಮಯದುದಕ್ಕೂ ಜಾಗೃತಳಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಾರೆನೋ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರು, ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನಃ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದರು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಜಾಗೃತವಾಯಿತು.

ಅವರ ಸಮಕ್ಕಮ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ನಿವಾರಣ ಸ್ಥಿತಿ. ಶೂನ್ಯ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆ, ಸಂಚಲನೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ – ಆಲೋಚನೆಗಳಿಲ್ಲ – ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ತರಂಗ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಅದು ನಿವಾರಣದ ಸ್ಥಿತಿ. ನನಗೆ ಆಗ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣ ಇದೆ, ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿದ್ದರು.

– ಶ್ರೀಮಾತಿ: ಶಿಷ್ಟಮೌಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 30, 1962

ಶ್ರೀಮತಿ ಡೇವಿಡ್ ನೀಲ್ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧ

ಶ್ರೀಮತಿ ಡೇವಿಡ್ ನೀಲ್ ಅವರ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನನಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ತುಂಬ ಆಸ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ. ಆಕೆ ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. (ನನಗೂ ಆಕೆಯ ಅಂಥ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲ ಸಲ). ಬಹುಶಃ ಅದು ಧಿಯೋಸಫಿಕಲ್ ಸೋಸೈಟಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು (ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ). ನಾನು ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೇಳಲು ಹೋದೆ. ಆಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಬುದ್ಧನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ನಾನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡೆ, ಆಕೆಯ ಶಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ. ತುಸು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಅವನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು. ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. (ಆಕೆ ಯಾವ ತರಹದ ಸ್ವಭಾವದ ಹೆಂಗಸು ಎಂಬುದು ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ) ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಮೇಡಮ್, ನಿಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕಂಡೆ.’ ಆಕೆ (ತುಸು ಸಿಟ್ಟಿನ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ) ಉತ್ತರಿಸಿದರು. “ಅಸಾದ್ಯ – ಬುದ್ಧನು ನಿವಾಜಾದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ!” (ಶ್ರೀಮಾತೆ ನಗುತ್ತಾರೆ) ಓಹ್ಹೊ!... “ಸುಮ್ಮಿನಿದ್ದು ಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು”, ನನ್ನೊಳಗೆ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ.

ಆದರೆ ಆಕೆ ಏನೇ ಹೇಳಲಿ, ಬುದ್ಧ ಅಲ್ಲಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ನವೆಂಬರ್ 9, 1966

ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನೋಡನೆ ಸಂಪರ್ಹನ

“ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿಯಲ್ಲ, ನಾನು ಈ ದಿನ ಸಂಜೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ವಜ್ರ ಇರುವುದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಪರಿಶುಧವಾಗಿದೆ, ಬೆಂಜಿಗಿದೆ, ಅದು ಒಂದು ರಿಳಿಯ ನಿರಾಮಯ ನಿರಾಳ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅಭಿವೃಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೀನೇಕೆ ಒಂದು ಗಾಥವಾದ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣಿದ ಅಂಚು ಇರುವ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತೆ ಅಡಗಿಸಿರುವೆ? ಹೊರಗಿನ ಕವಚ ಗಾಥವಾದ ಹೊಳಿಪಿಲ್ಲದ ನೀಲಬಣ್ಣಿದೆ, ಅದು ಕತ್ತಲೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ಅದು, ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಹತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯತ್ತಿರುವ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ಕಲಿತುಕೊ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಬಿರುಗಳಿಂದ ಬಂದರೂ, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ದಂಡೆಯಿಂದ ದೂರಕೊಂಡಿರುವುದು, ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೀನೇನು? ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗವರೆಯ ಬಗೆಗೆ ಜಿಪುಣಿಜಾಗಿರುವಿ ಏನು? ಆದರೆ, ಪ್ರೇಮದ ಮೂಲವು ಅನಂತವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪಾರ್ಥಿಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರೆಂಬ ಭಯವಿದೆ ಏನು? ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೀನು ಕಂಡಿರುವಿಯಾ? ಅಲ್ಲದೇ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸತ್ಯವು ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ಉಳಿದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನೀನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿ, ಮಣ್ಣಿತ್ತೆಡಿಂದ ಹೊರಟ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿ ಇದ್ದಂತೆ. ನೀನು ರಹಸ್ಯತೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲ ಬಳಿ, ಜನಜಂಗಲಿ ಎದುರು ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರವಾದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು, ತನ್ನ ಪರಮೋಜ್ಞ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಹಿಂಜರಿಯವಂತೆ ನೀನೂ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುವಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು. ನಾನೂ ಸಹ ಹೊದಲು ಬಹಳ ದಿನ ಹೀಗೆಯೇ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಭೋದನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಶಾಖಿಸಬಲ್ಲವಾಗಿದ್ದೆ - ಅಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಪರಿಮಾಣತೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಸ್ಥಿತಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಚ್ಚಿನ ಅಪರಿಮಾಣತೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಜನರತ್ನ ಮುಖಮಾಡಿದೆ. ಭೂಮಿಯತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸಿದೆ. ಜನರತ್ನ, ಭೂಮಿಯತ್ತ ತಿರುಗು - ಎಂಬ ಆದೇಶ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? - ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ... ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರು ದಯಾರ್ಥ-ರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಧನ್ಯ, ಮಣಿ ಸಂದೇಶ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ಆ ವಜ್ರವನ್ನು ಯಾರು ಅಪರಿಸಲಾರಾರು. ಅದು ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಪರಿಮಾಣವಾಗಿ ಸದ್ಯಧವಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಸೂಸಿ ಬರುವ ಕಾಂತಿಯು ಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲದು. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹವಿದೆಯೇ? ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಜಳನ್ವಿತವಿದೆಯಂಬ ಭೀತಿಯೇ? ಈ ತೆರನಾದ ಭಾವನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ರಹಸ್ಯ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ನೀನು ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಿರುವಿ ಮತ್ತು ನಡುಗುತ್ತಿರುವಿ; ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯವು ನಿನಗೇಗೆ ಆ ಪರಮ ಶಾಶ್ವತ ಕಾರಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿ, ಅಪಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ.

ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಧೈಯರವನ್ನು ಮನಃ ಕ್ಷೋಧಿಕರಿಸಿಕೋ, ನಿನ್ನ ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಬರುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸು. ಇದನ್ನು ನಾನೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ನೀನು ಗೊತ್ತು, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿತಿದ್ದಂತೆ, ತ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಲೂ ತ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನದುರು ಇಪ್ಪು ಸ್ವಪ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನೀನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಂದೇಹಿಸಬಾರದೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳೆಡುರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಬಿಂಜಿ ತೋರಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂಕಲ್ಪವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಅದಿಲ್ಲದೇ ನಿಷ್ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿಯಲಾರಿ. ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ, ನಿನ್ನ ಸತ್ಯರ್ಥ ಮೂಲ ನಿಯಮವನ್ನು ನೀನೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿ. ಈಗಲೂ ಇದೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ತುಂಬ ಕರಿಣವೆಂದು ತೋರಬಹುದು, ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಂದೇ ಬರುವುದು, ಆಗ ಇಪ್ಪು ದಿನ ಇದೆಲ್ಲ ಹೇಗಿತ್ತುಲ್ಲ ಎಂದು ನಿನಗೇ ಅನಿಸುವುದು.” ಶಾಕ್ಷಮುನಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/332–33

(ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 1916 ರ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಒಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಬರೆದರು, ತಮ್ಮ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಶಾಕ್ಷಮುನಿ (336–67) ಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಬಂದಿತ್ತು. ಓವರ್ ತಿಷ್ಣ ಶಾಕ್ಷಮುನಿ ಅಂದರೆ ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದ) ಶಾಕ್ಷಮುನಿ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧನ ಹೆಸರು – “ಶಾಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಮುನಿ, ಸಂತ” ಬುದ್ಧನು ಜನ್ಮತಃ ಈ ಶಾಕ್ಷ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು, ಅವರ ತಂದೆ ಶಾಕ್ ವಂಶದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/607

ಕುಂಡಲಿನಿ ಜಾಗೃತಿ

ಈ ಕುಂಡಲಿನಿಯು ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅದರ ಜಾಗೃತಿಯು ನನಗೆ ಆಗಿತ್ತು... ನಾನು ಆಗ ಇನ್ನೂ ಪಾರಿಸಾನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಆ ಶಕ್ತಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತೋ ಅದು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು, ಇಲ್ಲಿಂದ (ತಲೆಯ

ನೇತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ); ಶಾಸ್ತೀಯ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಯಾರೂ ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ತುಸು ಮೇಲೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿತು (ತೆಗೆಂತ ತುಸು ಎಂಟು ಇಂಚು ಮೇಲೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ). ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೂ ಮುರಾತನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬೋಧನೆಯಂತೆ ಅಂಥ ಅನುಭವ ಆದಾಗ ನೀನು ಜೀವಂತ ಉಳಿಯಲ್ಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ನೀವು ಸತ್ತು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು (ನಂತರ) ಹೇಳಿದರು “ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿದ್ದೇವೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಯಂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದೇವೆ.”

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ (ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ) ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅದೇನೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ, ಸದಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ (1915 ರಲ್ಲಿ ಘ್ರಾನಿಗೆ) ಹೋದ ಮೇಲೆ.. ನಾನೊಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದೆ. ಕೊನೆಯ ಕೇಂದ್ರವಿದೆಯಲ್ಲ (ಬೆನ್ನಲುಬಿನ ಕೊನೆಯ ಆಧಾರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ) ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ (ಹೃದಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ) ಶೇಖರಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಆದರೆ ನನಗೆ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೂ ಚಕ್ರಗಳಿರುವುದರ ಅರಿವಾಯಿತು.

ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಚಕ್ರವಿರುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಹಾಗೂ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಚಕ್ರ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇತ್ತು... ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಮೊಳಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಒಂದು ಇಲ್ಲಿ (ಬೆನ್ನಲುಬಿನ ಆಧಾರ ಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತ) ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು (ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಚಯಿಸಿ ಮೇಲೆಳಿಯುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ) ಮೇಲಕ್ಕಿಟಿದೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ (ಹೃದಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ) ಒಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡವು.

ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ (ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ) ಬಂದ ಕ್ಷಣಿಂದ ನನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸ್ಥೆ, ಭಾವನೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಮನಃ ಬರುವವರೆಗಿನ ಅವಧಿ ಎಷ್ಟು... ನಾನು ಮನಃ ಬಂದದ್ದು 1920 ರಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದುದು 1914 ರಲ್ಲಿ,

ಅಲ್ಲಿಂದ 15 ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಹೋದೆ..., ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ 1916 ರಿಂದ 20 ರವರೆಗೆ ಜಪಾನೊನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅಂದರೆ 14 ರಲ್ಲಿ 15 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋದೆ) ಆ ಸಮಯದ ನಂತರ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಅನುಭವಗಳಾಗಿವೆ (ಕುಂಡಲಿನಿ ಮುಂತಾದವು) ಘಾಸ್ನನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಪಾನದಲ್ಲಿ -

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಜುಲೈ 11, 1970

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪ್ರಭಾವಲಯ

ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ, ಜಪಾನೊದಿಂದ ನಾನು ಬಂದೆನಲ್ಲ, ಆಗ ನಾನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. (ಹೊರಗಡೆಗೆ ನಾನು ಬೃಹತ್ ನಾನು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಂತರಂಗದ ಜೊತೆ ವ್ಯಸ್ತಳಾಗಿದ್ದೆ) ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅಕ್ಸೆತ್ರಾಗಿ ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು 2 ಸಮುದ್ರ ಮೈಲುಗಳಿಂದ (ಅಂದರೆ ಸರಿಸುಮಾರು 3704 ಮೈಟರ್ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 4 ಮೈಲು) ದೂರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹವಾಮಾನದ ಗುಣಧರ್ಮವೇ ಬದಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ ನಾವು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪ್ರಭಾವಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದು ಭೌತಿಕ ಅನುಭವ, ಯಾರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಜಾಗೃತವಾದ ಪ್ರಜ್ಞಿ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡ ಇಂಥ ಅನುಭವ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಆಶ್ವಸ್ಥಳಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/223

ಕೆಲವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಚ್ಚತಮ ಪ್ರಜ್ಞಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಹೆಣಗಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ, ಇದು ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ; ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅನುಭವದ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ನಾನು ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ. ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ನಾನು ಬಹು ದೀರ್ಘ ಸಮಯದಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪ್ರಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಭೌತಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ

ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ, ತನು ಕೊಡ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂಥ ನಿರೀಕ್ಷಣಾರಹಿತ ಸ್ಥಿರಯೇ ಈ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ವೀರೇಷ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿತು, ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಕಸ್ಯಾತ್ಮಾಗಿ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಂದಿತು, ಒವ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹತತ್ತಾಗಿ ಬೇರೆ ವಾತಾವರಣವನ್ನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹಾಗೆ.. ನೀವು ಉಸಿರಾಡುವ ಗಳಿ ಸದಾ ಬಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಗಾಳಿಯ ತರಂಗಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದ್ದಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೌತಿಕವನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿಮಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ತಕ್ಷಣ “ಓಹ್ ಇದು ಪ್ರಾನ್ಯಿನಲ್ಲಿರುವಂಥ ಹವಾಮಾನ” ಅಥವಾ “ಇದು ಜಪಾನಿನ ಗಾಳಿ” ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ಗುರುತಿಸಿಬಿಡುವಿರಿ. ಇದು ರುಚಿ ಅಥವಾ ವಾಸನೆಯಂತೆ ಆವಿವರಣೀಯ – ಆದರೆ ಈ ಸದ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಅದರ ಉದಾಹರಣೆ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಬೇರೊಂದು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂವೇದನೆ ಅದು ಪ್ರಾಣಿಕವೂ ಅಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕವೂ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂವೇದನೆ ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವ 5 ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿದೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಇವೆ, ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/229–30

ಸ್ವರ್ಗದಂತे

ಉತ್ತೋಷಿಯೋದಂಥ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಉದಾಹರಣೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಲಂಡನ್‌ಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವ, – ಅದು ತುಂಬಾ ಬೆಳಗಿದೆ, (ಈಗೆಲ್ಲ ಮನೆಗಳು ಆಧುನಿಕೃತವಾಗಿವೆ, ಇಡೀ ನಗರದ ಕೇಂದ್ರವೇ ಅಸಂತುಷ್ಟಿಕರವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು) ನಗರದ ಹೊರ ವಲಯವೆಲ್ಲ ಬೆಳಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕೇಂದ್ರಗಳೇನಲ್ಲ, ಆದರೂ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯೂ ಏನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಎರಡು ಮಹಡಿಗಳುಳ್ಳಿದಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಶೋಟ-ಶೋಟವೆಂಬುದು ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಒಂದೆರಡು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಗಿಡಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸುಮ್ಮನೇ ಒಂದು ವಾಕಿಂಗ್ ಎಂದು ನೀವು ಹೋದರೆ.. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಉತ್ತೋಷಿಯೋದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ದಾರಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರಿ. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೇ

ಅಲೆದಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ – ನೀವು ಕಾಡಿನಂಥ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಿ ಸುತ್ತಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಓಳಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ನೋಡಿದಂಥ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಅದ್ಭುತ ಗಿಡಮರಗಳು, ತುಂಬ ಸುಂದರವಾದ ದೇವಾಲಯ, ಪಟ್ಟಣದ ಯಾವ ಗೋಜು ಗದ್ದಲಿನ ಅನುಭವ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಗದ್ದಲ ಇಲ್ಲ, ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಸದ್ಗುಲಿ. ಒಂದು ಸ್ವಾಸ್ಥ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಗಿಡ ಮರಗಳು ಸುಂದರವಾದ, ನಿಜವಾಗಿ ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಸ್ವಾಸ್ಥ.. ನೀವಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಣ್ಯ ನೀವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನಃ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಮಹಡಿಕೆಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತೀರಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಲೆದಾಡಿ ಮತ್ತಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರು ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ, ಅದು ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಏನೋ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ. ಇದ್ದಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಿಜ, ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸ್ವೇಜಿ ಕಢಿಗಳನ್ನು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಲ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೂಡ ತುಂಬ ಮೋಹಕಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿಂದು ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ, ಕಥಾನಾಯಕ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ – ಮಾಂತ್ರಿಕದಂಥ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕ ದೇವತಾ ಶ್ರೀಯರನ್ನು, ಅದ್ಭುತ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಹೂಗಳ ಮಧ್ಯ, ವಾತಾವರಣದ ಮಧ್ಯ ಆನಂದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಂಗೀತ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮರುದಿನ ಅವನು ಆ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಸನ, ನಿಯಮ. ಅವನು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಮನಃ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಳ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆಂದೂ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗೇನೋ ಅದು ಅಲ್ಲಿತ್ತು, ಈಗ ಕಾಣಿದಂತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.! ಈ ನಗರದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲವೂ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲವೂ, ಮೊದಲಿನಿಂದ ಹೊನೆಯವರೆಗೂ, ಅಶ್ವಾಶಕೆಯ ಅನುಭವವನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತವೆ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಅದ್ವಿತೀಯತೆಯ ಭಾವ ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದ ಸಂಗತಿಗಳೇ ನಿಮಗೆ ಸದಾ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹುಡುಕುವ, ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ನಿಮಗು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ – ಅವು ಕಳೆದುಹೋಗಿರುತ್ತವೆ – ಅವೇ ಮನಃ ಬೇರೆ ಏನೋ ಆಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಆ ಹೇಸ ರೂಪ ಕೂಡ ಮೊದಲಿನಷ್ಟೇ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕಲಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅದರಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ದೇಶ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/307-08

ನೈತಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ

ಆ ಜಪಾನಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ನೀಡಿದ ಚಿತ್ರಣಕೊಂಡು ಮೂರ್ಖರೂಪ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವದರಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಬರಹತನ ಎಷ್ಟಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಅದ್ಭುತ ನೈತಿಕತೆ ಇದೆ, ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳಾಗುವಾಗಿ ತುಂಬ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬದುಕಿನ ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಣಿಬೇಕು. ತಿನ್ನಬೇಕು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆ ಹೊರತು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ, ಇಂಥ ಅನೇಕ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಅಂಗಡಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿರುವರಿ ಅನ್ನಿ, ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕು, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೋ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ವಿಸ್ತೃಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಅಲುಗಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಶಾಡ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಾಕ್ಯ, ಶಬ್ದ ಹೇಳಿದರೋ ಸರಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪೇ ಏಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಬೇಕಾದರೂ ಒಂದು ಮೆತ್ತನೆಯ ಖಿಚಿಂ ತಂದು ಇಟ್ಟು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಸಹ ಅದ್ಭುತವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ ಮನೋಶಾರೀರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಾಚಿಗಿನ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಪರ್ಕವೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಶಕ್ತಿ ಅಂದಿರಿ! ಅವರ ಇಡೀ ಪ್ರಾಣೀಕ ಸತ್ಯೇಯೇ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಹನಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಆದರೆ ನೇರವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಇಲ್ಲ. ನಿಯಮ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಬಧರಾಗದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಯುರೋಪಿಯನ್‌ರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, –

ಯುರೋಪಿನೊರಲ್ಲಿ ಅಸಂಸ್ಕೃತರು, ಅನಾಗರಿಕರು ಎಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗುವುದು, – ನಿಮ್ಮನ್ನ ಘುಸಬ್ಯೇರಿ ಎಂಬಂತೆ ನೋಡಲಾಗುವುದು. ಆ ಜಪಾನಿಗರ ನಡುವೆ ನೀವೂ ಸಹ ಜಪಾನಿಗರಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವುರೆಂದರೆ ನೀವು ಅವರ ಜೊತೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕರಿಣವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಅವರಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರನ್ನ ಭೇಟಿಯಾದ ತಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಶುಭಾಶಯ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ನಮಗೆ ತೀರ ಪರಿಚಿತನಾದ ಜಪಾನಿಯನೇಬ್ಬನ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಈಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ನಾನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಸಂಪರ್ಕ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೆ – ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನ ಗ್ರೇಡುಬಿಟ್ಟು ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆನೇ ಇದ್ದ, ನಾನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಬಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಅನುಭವ ಆಯಿತು, ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷಾರವೂ ಆಯಿತು. ಪ್ರೀರಿರವಾದ ಅಂತರಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಅವನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು.

ಮರುದಿನ ನೋಡಿದರೆ, ಅವನು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ! ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಸೂಟಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವನು ಭೇಟಿಯಾದ, ನಾನವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ “ವಿನಾಯಿತು ನಿನಗೆ? ಅಲ್ಲಿಂದ ಏಕೆ ಓಡಿ ಹೋದೆ?” – “ಓಹ್, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ, ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಹಾಗೂ ಮತ್ತಾರೋದಲ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗಿಂತ ತುಂಬ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಮಾತು ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕಾಯ್ದು, ನಮ್ಮ ಉಕ್ಕವರ್ತಿಗೆ ನಾನು ವಿಧೇಯನಾಗಿರುವುದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸಿತು. ಅಂತೆಯೇ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೇ. ಇದು ಕಥೆ, ಇದೆಲ್ಲ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪತ್ತ) 4/308–09 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಇದು ನಡೆದದ್ದು ಜಪಾನಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇವು ಒಂದು ಕೊಳ್ಳದ ಬಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಘಟನೆಗಳಾದವು, ಅನೇಕ ತರಹದ ಸನ್ನೋಽಗಳು, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಗತಿಗಳು – ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆಯೇ

ಆದೀತು, ಕಾದಂಬರಿಯಂತೆ. ಒಂದು ದಿನ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಅಸತ್ಯದ ಸ್ಥಾಮಿಯ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮೈದಾಲಿದ ಅಥವಾ ಸಾಕಾರವಾಗಿ ಬಂದ ಭೌತಿಕ ಸತ್ಯೇಯ ಮೂಲಕ ಕಲ್ಪಿಸಲು ನೋಡಿದೆ. ಆ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಿತ್ತು, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು, ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಂಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ, ಅಸಾಧ್ಯ, ಏನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯಂತೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಮಾಡುವುದು ಉಳಿದಿರಲು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ತೀವ್ರತೆರವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ “ಪ್ರಭು ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುವುದಾಗಿ ನಿನಗೆ ವಚನ ನೀಡಿದ್ದೆ. ಅವಶ್ಯಿದ್ದರೆ ನಾನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ ಸಿದ್ಧಿಳಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ನಾನೀಗ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಡೇಶಿಸು” ಅಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ನಿರಾಳವಾಗಿತ್ತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನನ್ನೊಳಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಭವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು, ನಿತ್ಯಲವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಾಹ್ಯ ಶರೀರವು ನಿತ್ಯಿಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು, ನನಗೆ ಆಗ ಪರಮೋಜ್ಞ ಮರುಷನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು, ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿ. ಪರಾತ್ಮರ ಮರುಷನ ದರ್ಶನ. ಈ ದರ್ಶನವು ನನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟರಳೇ ತನ್ನ ತೋಳ್ಳತ್ತೇಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಪರ್ವಿಮುದೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು, ಭಾರತದ ಕಡೆಗೆ, ನನ್ನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೊನೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಭೌತಿಕವಾಗಿಯೇ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ನಾನು ನೋಡಿದೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದೆ (ಪರಾತ್ಮರನ ದರ್ಶನ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸಲ ಆಗಿದೆ – ಒಂದು ಸಲ ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಆದರೆ ಈಗ ಆದದ್ದು ಮೊದಲ ಸಲ). ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ವೈಶಾಲ್ಯವೆಂಬುದು ತಾನಾಗಿ ಈಗಿ ಬಂದು ಬೃಹಾದಾಕಾರದ ಸತ್ಯೇಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಒಣ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರಿಗೆ) ಕೊಡಮಾಡಿತು. ಯಾವ ಮಾತು ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಶಬ್ದ ಕೊಡ ಇಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅದಷ್ಟೇ, ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಮರುದಿನವೇ ನಾವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋರಡಲು ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದವು.

ಈ ದರ್ಶನದ ನಂತರವೇ, ನಾನು ಜಪಾನಿನಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಹೊಂದಿಗೆ ಭೇಟಿ ಜರುಗಿತು. ಹಾಗೂ ನಾನು ಕ್ಯಾರ್ಮಾಂಡ್ ಮಹಾಕಾಯ್ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿಯತೆ ಮೂಡಿತು.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 1961

ಪಾಂಡಿಚೇರಿ

– ಅನುವಾದ: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಯಲಿವಾರ

ಒಂದು ಉನ್ನತ ಸಮಸ್ಯಯದತ್ತ

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಳಪೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಈ ಅನುಭವವು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ. ಉದ್ದೂ ನಾವು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಪಾನಿನ ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸರೋವರದ ಬಳಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸನ್ವಿವೇಶಗಳು, ಘಟನೆಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಮಾರ್ಗ ಸರಣಿ ಇತ್ತು – ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿಯಂತೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಕಥೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ (ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಆಳವಾದ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಇದೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹತಾತ್ಮನೆ ಅಂತಮುಖ ಖಿಯಾಗುವ ಸೂಚಕವನ್ನು ತೋರಿದರು); ಮತ್ತು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು.. “ಅಸತ್ಯದ ಒಡೆಯನ ಮತಾಂತರವನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ: ಇದರ ಅಂಶವು ಭೌತಿಕ ಸ್ಥರದಲ್ಲಿ ಆವಕರಿಸಿದ ರಿಚೆರ್ಚನ ಮೂಲಕ ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲೊಡಗಿತು. ಇದು ಅಸಾಧ್ಯಯ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ದಾರಿ ಅಸಾಧ್ಯಮಯ. ಮಾಡುವುದು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತು, ಸರಿ, ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, “ನರಕಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾನು ನರಕಕ್ಕೂ ಇಳಿಯಬಲ್ಲೇ..” ಈಗ ಹೇಳಿ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?.. (ದೃಷ್ಟಿ) ಶಕ್ತಿಯೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಇತ್ತು: ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಿತವಾಯಿತು;

ಇಡೀ ಬಾಹ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಪರಾತ್ಮರ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ ನನಗಾಯಿತು. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯ ದರ್ಶನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಪರಾತ್ಮರ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ. ಮತ್ತು ಈ ದರ್ಶನ ಅಕ್ಷರಶಃ ನನ್ನನ್ನು ಅದರ ಶೋಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸಿತು; ಅದು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅದು... ನಾನು ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಕಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದೆ – ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳು ಮುಚ್ಚಲಬ್ಧವು ಆದರೂ ನೋಡಿದೆ, (ಎರಡು ಬಾರಿ ನನಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು – ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಹಳ ನಂತರ – ಆದರೆ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದು)... ಅನಿವಜನಿಯ. ಈ ಅಪಾರತೆಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದೃತ್ಯಾಕಾರದ “ಅಸ್ತಿತ್ವ” ದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು. ಅದು ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಗೆ ಎತ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ಶಬ್ದವಾಗಲೀ ಮತ್ತಿನ್ನೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಮರೆಯಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ನಾವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ತಯಾರಿ ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ಈ ದರ್ಶನದ ನಂತರ ಈ “ಕಾರ್ಯ”ವು ನೆರವೇರಲಿದೆ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚತೆಯೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಂದಿನ ಈ ಭೇಟಿ ನಡೆಯಿತು.

– ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೋಡನೆ ಸಂಭಾಷಕೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 20 , 1961

ದೃವೀ ತತ್ತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಇಕ್ಕೆ

ಇಡೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ದೃವೀ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತು. ಇಡೀ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಒಂದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿತು. ನಂತರ ಭೌತಿಕ ದೇಹವು ಇದರ ಅಧಿನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ, ಮೊದಲು ಕೆಳ ಸ್ತರದ ಮತ್ತು ನಂತರ ಇಡಿಯಾಗಿ, ಪವಿತ್ರ ಕಂಪನದಿಂದಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಸಂವೇದನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮೀರಲಾಯಿತು. ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಷ್ಟತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಾ, ಪ್ರತೀ ಅಡೆತಡೆಯನ್ನು ದಾಟಲ್ಲಾ, ಅಪಾರ ಮತ್ತು ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೂತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿತು. ವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಬಿರುವವರೆಗೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿತು.

ಇದು ಜೀವಕೋಶಗಳ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಹಿಗ್ನಿವಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು: ಜಾಗೃತ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ದೇಹವು ಭೂಮಂಡಲದ ಗೋಳವಾಗಿ ಅಲೋಕಿಕ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅಪ್ರಜ್ಞಗೆ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ದೇಹವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ “ಅಸ್ತಿತ್ವ” ದ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದು ಶಾಂತಿಯುತ ಆನಂದದ ಭಾವಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಸಿತು. ಆಗ ಅದರ ದೇಹವು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೀರಲ್ಪಟ್ಟಿ ೧೦೦ದಂತೆ ಅದು ಭಾವಿಸಿತು; ಪ್ರಜ್ಞೀಯು ವಿಶ್ವವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞಯಾಯಿತು, ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಆಂತರಿಕ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತವಾಗಿ ಚಲಿಸಿತು, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೀಯು ದೈವಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಉತ್ತಾಪಭರಿತ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಮೂರ್ಖ ಶರಣಾಗತಿಯಾಗಿ ಚಿಮ್ಮಿತು, ಮತ್ತು ಅದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬೆಳಕಿನ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಜ್ಞಲ “ಅಸ್ತಿತ್ವ”ವು ಅನೇಕ ತಲೆಯ ಸರ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತ್ತು, ಸರ್ವದ ದೇಹವು ವಿಶ್ವದ ಸುತ್ತ ಅನಂತವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಸ್ತಿತ್ವವು ವಿಜಯದ ಶಾಶ್ವತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿ ಏಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವನ್ನು ತನ್ನೊಳಗಿನಿಂದ ಸುಷ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಆಧಿನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು: ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಜಯಶಾಲಿ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರ್ವದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತು ಪ್ರಾಬ್ಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಶ್ವವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಸಹಸ್ರ ಘಣೀಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಹುಟ್ಟುನೀಡಿತು. ನಂತರ ಪ್ರಜ್ಞೀಯು ಈ “ಅಸ್ತಿತ್ವ”ವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಪವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿತು; ಅದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಿರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು, ಅದು ಬದಲಾಗದ, ನೋಡುವ, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದು ಏನು ನೋಡುತ್ತದೇಯೋ, ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು. ನಂತರ ರೂಪದ ಈ ಕೊನೆಯ ಕುರುಹು ಕಣ್ಣರೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೀಯು ಸ್ವತಃ “ಅವರೊಂದಿಯ”ನಲ್ಲಿ ಹೀರಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಅನಿವಾರ್ಯನಿಂದ. ನೇರವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ರೂಪಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ಹಾದುಹೋಗದೆ ಬೆಳಕು, ಶಕ್ತಿ, ಪರಮಾನಂದ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಅಸ್ಥಿರ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಸತತ ಹಂತಗಳಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೇಹದ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಕಡೆಗೆ ಮರಳಿದನು. ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣ ದೈಹಿಕ ರೂಪವು ಯಾವುದೇ ಮಧ್ಯವರ್ತೀಯಿಲ್ಲದೆ, ಸರ್ವೋಚ್ಛ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಸಾಕ್ಷಿಯ ನೇರ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣದ ಉದುಪಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟಿತು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು – ಶತಮಾನದ ನೋಟ

– ಶ್ರೀ ನವನೀತ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು

**ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಿಳೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಪ್ರಭಾವ
(ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ)**

ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮೌಲಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆ – ಚೋಧಸಾರಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನೂಲ್ಲೂ ‘ಸಾಹಿತಿ’ ಎಂದು ಜನ ಅನ್ನತಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಜೀವನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೊಂಚೆ ಬರೆಯುವುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಬಾಳಿನ ಆಳ-ಆಗಲ-ಎತ್ತರಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ನೋಡಿದ ತತ್ತ್ವದರ್ಶಿಗಳು-ಅನುಭಾವಿಗಳು ಅವರು. ಶಂಕರ, ರಾಮಾನುಜ, ಮದ್ದ, ವಲ್ಲಭ, ರೇಣುಕಾದಿ ಭಾರತದ ಹೆಸರಾಂತ ವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಮಾಡಿದ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜಂತನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಅವರ ಸತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿರುವುದು. ಅವರು ‘ಆರಾಮ ಕುಜೀಯ ವಿರಾಮ ಕಾಲದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪರಿಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಶ್ರಮಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಂತರಿಕ ಸಾಧನದ ಬಲದಿಂದ ಜೀವನದ ಒಡಪವನ್ನು ಒಡೆದು, ಒಳಗಿನ ತಿರುಳನ್ನು ಕಂಡುಂಡು, ಆ ಅರಿವನ್ನು ತಿಳಿವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ ತರ್ಕಬದ್ಧ ಮೀಮಾಂಸಗಳೇ ಅವರ ಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು. ಅಂತೆಯೆ ಅವು ‘ದರ್ಶನ’ಗಳಿಂಬ ಅಭಿಧಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಮತಾಚಾರ್ಯರ ಜೀವನ ಜರಿತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಮತಸ್ಥಾಪಕರ ರೀತಿ ಮೂಲತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತೆಂಬುದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಈ ಆಚಾರ್ಯರ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲು, ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ-ಹಳೆಯ ಜೀವನ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯದೆ ಅವುಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂತಃಸತ್ತ್ವವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ತೋರಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುಪಮ ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಹೊಸ ಒಪ್ಪ ಹೊಸ ತಿರುಪಕೊಟ್ಟ, ನವಯುಗದ ನವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ನವ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಅಶ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಮರ್ಥ ವಿದಗ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ‘ನವ ಮನ್ವಾಂತರಾಚಾರ್ಯ’ ರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಹರಾಗಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವು

ಅತ್ಯಂತ ಕರಣವಾಗಿದೆಯಾದರೂ, ಅವರ ಜೀವನ ದರ್ಶನದ ರೂಪರೇಷೆಗಳ–ನ್ನಾದರೂ ಯಥಾಮತಿ–ಯಥಾತ್ಮಕ ದಿಗ್ರಿಕ್ರಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಯ – ನಿಸರ್ಗ (Nature) ದ – ಪ್ರಕೃತಿಯ ಉತ್ಸಾಂತಿಕ್ರಮವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ಅದರ ತೀರ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ತರವು ‘ಜಡ’ (Matter) ಆಗಿರುವುದೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. (ಇದನ್ನೇ ‘ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶ’ ವೆಂದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹೇಸರಿಸಿವೆ.) ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಡವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಸೃಷ್ಟಿ – ಜೀವೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ‘ಜೀವನ’ ಎಂದರೇನೇ ‘ಪ್ರಾಣ’ (Life) ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ‘ಮನ’ವೂ (Mind) ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಮನೋವಿಶಿಷ್ಟ ಜೀವಿಯೇ ಮಾನವನು. ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಅತಿ ಶೈಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ, ಇಂದಿನ ವಿಕಸಿತ ಮಾನವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆತ ‘ಮನೋಮಯಃ ಪ್ರಾಣ ಶರೀರನೇತಾ’ ಎಂಬ ಉಪನಿಷದ್ವಿಜಾನನೆಗೆ ಧೃತಾಂತವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರು ‘ಜಡ’ ದ – ‘ಅನ್ನ’ ದ ಜಾಡ್ಯ-ಮಾಡ್ಯಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ, ವಾಸನಾಮಯ ‘ಪ್ರಾಣ’ ದ ಹೊರಸೆಳೆತಗಳ ಎಳೆದಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದತ್ತ ಸೆಳೆದೊಯ್ದಲ್ಪಡುವುದು ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಕೆಲವರಾದರೂ ವಿವೇಕಿಗಳು-ವಿಚಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ‘ಪ್ರಾಣ-ಶರೀರ’ಗಳನ್ನು ನೀತಿನಿಯಮಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ನಾಯಕರಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ-ಲನ್ನತಿಯೆಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಥದಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಮಾನವ ಜೀವಿತದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯ-ಲನ್ನತಿಯ ಕೊನೆಯೇ? ‘ಇಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉತ್ಸಾಂತಿಯ ಪರಿಣಿತ ಘಳವೆನಿಸಿದ ಮಾನವನು ಬರೀ ಅನ್ನಮಯ-ಪ್ರಾಣಮಯ-ಮನೋಮಯ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲಾರ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೇಲಿನ ‘ವಿಜ್ಞಾನಮಯ’ ‘ಅನಂದಮಯ’ ಕೋಶಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಯತ್ತವಾದ ಉಚ್ಚಾನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಹಲವಾರು ಧನ್ಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ, ಎಂದರೆ ಸಂತರನ್ನು-ಸಿಧ್ಧರನ್ನು-ಯೋಗಿಗಳನ್ನು-ದಾರ್ಶನಿಕರನ್ನು-ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಅವಶಾರೀ ವೈಕಿಂಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇವರ ಇರವಿನ ಪರಿ ಇಂದಿನ ಅತಿಭೌತಿಕ ವಾತಾವರಣಾದಲ್ಲಿ ಅಪವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೋರಿದರೂ ಅದು ಮಾನವ್ಯವು ವಿಸ್ತೃತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಪಡೆಯಲೇಬೇಕಾದ ಉಚ್ಚತರ ಅವಸ್ಥೆಯ ಮುಂಗುರುತಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಅತಿಮಾನವರು – Supermen,

ఇల్లవే దేవమానవరు - Godmen ఎందు బణ్ణసి, ప్రదర్శనదల్లి ఇడతక్క వస్తుగళన్నాగి మాడకొడదు. అవర జయంత్యశ్వవగళన్న ఆజరిసి మత్తే తమ్మ మృతీకామయ జీవితవన్న సాగిసుత్తే కొడబారదు. ‘దుడకోండు దుడకోండు ఆగ్యార శీవశరణరా!’ ఎందోబ్బ లావణీకార సోగసాగి అవరు పడేద ఎత్తరద గుట్టన్న హేళిద్దానే. దుడియబేఁకు, పడేయబేఁకు. నావు దుడిదు పడేదప్పరాగలు ఒల్లేవు, తళ సోణి విచార మాడలు ఒల్లేవు. నావు నిజవాగి ఏనిదేవే, ఏనాగబల్లేవు ఎంబుదర బగేగే మనోమథన మాడి, అనుభవద నవనికి పడేయలు ఒల్లేవు. నావు సాధన సోపానవన్నేరి, ‘విజ్ఞాన’ ద సౌధవన్న హత్తి, మేలణ అంతర్ిక్షదింద వషిష్టసువ సత్తా-చిత్తా-అనంద సుధయన్న మ్యో-మనదణియే ఈంటి తృప్తియింద తేగలు ఒల్లేవు. అదిరలి, కవిగళిగే-తీల్చకలా కోవిదరిగే, గాయకరిగే-గీతరచనాకర్మరిగే, ధామిక అనుభవిగళిగే, ధమసాధ్యపరిగే, ప్రమాదిగళిగే, కమ్పాలీరిగే, అదేకే - భోత-మానస శాశ్వతజ్ఞానిగే కూడ మనద మేలిన బానినింద స్ఫూర్తి-ప్రేరణ-అదేతగళు బందు, అవు జగత్తిన సంస్కృతియ నిధిగే అవిస్కరణియ భరతి హాచి హోదుదు కండుబరువుదల్లవే? ఈ మహాజీతనరెల్ల ఆ అత్యన్నత అనుభవగళన్న అదెందు పడేదరెంబుదన్న శాస్త్రియవాగి సంశోధిసి, తాత్కావాగి నిరూపిసిరువరు శ్రీ అరవిందరు.

ఈల్లి ‘విజ్ఞాన’ పద ప్రయోగవన్న కురితు కింబితో బింతన అగత్య. ఉపనిషత్తుగళల్లి బరువ ‘విజ్ఞాన’ ‘మన’ క్షూ మిగిలాదుదు-మేలినదు, అదన్న గీతయల్లి బరువ ‘బుద్ధి’గే (అధార్తా శుద్ధ బుద్ధిగే) సమానాధార శబ్దపేందు హేళబముదు. ఈ బుద్ధిగే అతీతనాదవను ఆత (అధార్తా పరమ పురుష) ఎందు నిదేఁతిసి గీత సుమృనాగువుదు. అంతా బుద్ధిగే ఆ పరాత్మరద ప్రేరణ-సంజీవని అగత్యపేందాయితు. గీత ఇతరత్త బుద్ధిగే బమ హచ్ఛన సాధనవన్న కొణిరువుదు. ‘బుద్ధిగ్రాహ్యం అతీంద్రియం’ - ఆ పరాత్మరద దశన-స్పృశనదింద లభిసువ సుఖ అతీంద్రియవాదుదు, ఆదరే బుద్ధియింద గ్రహిసుబముదుదు; ‘బుద్ధి ధృతిగ్రహితయా’ - ధృతియింద గట్టియాగి హిడియల్పట్ట బుద్ధియింద

ಸಾಧಕನು ಯೋಗಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರ ಮೇಲಿಂದ, ‘ಬುದ್ಧಿಯೋಗ’ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ, ‘ಬುದ್ಧಿಗೆ ಶರಣ ಹೋಗು’ ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದುದರಿಂದ, ‘ಬುದ್ಧಿಗಿಂತ ಕರ್ಮ ಕಡಿಮೆಯದು’ ಎಂದು ಸಾರಿದುದರಿಂದ, ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ‘ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ (ಅಥವಾ ಅಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ) ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದೆ ಯೋಗ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಗಿತ್ತೆ ಮಹತ್ವಜವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಗೀತೆಯೂ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ: ‘ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಹಿತಂ.’ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅರಿತ ಜ್ಞಾನವು ಜೀವನದ ಅಂಗಾಂಗವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅದರ ಅರ್ಥ. ಅಲ್ಲಿ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ವೆಂದರೆ ವ್ಯಾಪಕ ಜ್ಞಾನ, ವಿಸ್ತೃತ ಜ್ಞಾನ, ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನ, ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಜ್ಞಾನ. ‘ಧಿಯೋ ಯೋ ನಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್’ ಎಂಬ ವ್ಯೇದಿಕ ಗಾಯತ್ರೀ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ನಮ್ಯ ಧಿಶಕ್ತಿ’ ಯನ್ನು ಆ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಚೋದಿಸಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಬಂದಿದೆ. ಕರ್ಮೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶರೀರವೆಂಬ ರಥಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನು ರಥಿಕ, ಬುದ್ಧಿಯ ಸಾರಧಿ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೂಡಿದ ಕುದುರೆಗಳು, ಮನಸ್ಸು ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಕಡಿವಾಣ, ವಿಷಯಗಳು ಹಲ್ಲುಗಾವಲು ಎಂಬ ಸುಂದರವಾದ ರೂಪಕ ಬಂದಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಾರಧಿಯೆಂದು ಪ್ರಧಾನ ಸಾಫ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ, ಬುದ್ಧಿ ಆತ್ಮನುವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ಈ ಶರೀರದ ರಥವನ್ನು ಸರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಬೇಕು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವು ಸಿಕ್ಕಿದತ್ತ ಈ ರಥವನ್ನೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಕ್ಕಾಗಲಿ, ಕೆರೆಗಾಗಲಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಆತ್ಮಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿರುವನು, ಬುದ್ಧಿ ಅವನ ಆದೇಶವನ್ನು ಅಂತಃಸೂರ್ಯಾತ್ಮಕಿಯಿಂದ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಈ ಶರೀರದ ತೇರನ್ನು ಮನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬೋಧವನ್ನು ಇದರಿಂದ ನಾವು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅಂತೂ ಆತ್ಮನ ಆದೇಶವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದೇ ರೂಪಕದಲ್ಲಿ ‘ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾರಧಿಯಸ್ತ ಮನಃಪ್ರಗ್ರಹವಾನ್ ನರಃ’ ಎಂಬ ಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ‘ಬುದ್ಧಿ’ ಹಾಗೂ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ಉಪನಿಷತ್ವಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿದ್ದವೆಂಬುದು ತಿಳಿತಿಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ವನ್ನು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ Scienceಗೆ (ಭಾಾತಮಾನಸಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಶೋಧನಕ್ಕೆ) ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿ

ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ಕೂಡ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ಕೂಡ ಇರುವ ಮಹದಂತರವನ್ನು ಸುಜ್ಞರು ಸಹಜವಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಸಾಕು.

ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ದ ಮೇಲಿನ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ‘ಆನಂದ’ ವೆಂದು ಕರೆಯುವವು. ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಆನಂದ-ವಿಜ್ಞಾನ-ಮನ-ಪ್ರಾಣ-ಅನ್ನ ಇವು ಪಂಚಭೂಮಿಕೆಗಳು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಯೋಗ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ‘ಆನಂದ’ವೆಂದರೆ ‘ಸತ್ತಾ-ಚಿತ್ತ-ಆನಂದ’ವೇ ಅರುದು. ‘ಸತ್ತಾ’ ಎಂದರೆ ಇರವು. ‘ಅದು’, ಆ ಆತ್ಮತತ್ವ ಇರುವುದು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವುದು. ಆದರೆ ಅದು ಜಡವಸ್ತುವಿನ ಇರವಲ್ಲ. ಇರವು ತನ್ನ ತಾನರಿಯಲು ಹೆಣಿಗೆದರ ಫಲವೇ ‘ಚಿತ್ತ’. ‘ಚಿತ್ತ’ದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ-ಶಕ್ತಿಗಳಿರಡೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವವು, ಜ್ಞಾನವಿದ್ವಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಭೌತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯಂತೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸತ್ಯ ‘Power and Light’ ಎಂಬ ಫಲಕವನ್ನು ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಲವು ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಮಯವೂ ಶಕ್ತಿಮಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಅಣ್ಣ ವಿಜ್ಞಾನವು ಭೌತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿರುವಂತೆ, ಅದು ಶಕ್ತಿಯ ಆಗರವೂ ಆಗಿದೆಯಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನವ ಕುಲದ ಸಿಹಿ ಕಣಿ ಅನುಭವಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ, ಶಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ (ಅರ್ಥಾತ್ ಸುಜ್ಞನಕ್ಕೆ) ಅಧೀನವಾಗಿರಬೇಕೇ ವಿನಾ, ಅದರ ಎದೆ ತುಳಿದು ನಗ್ಗ ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತ ವಿಶ್ವ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬಾರದು, ಸುಜ್ಞನಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಅನುವರ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಜೀವನವು ನಂದನವನವಾದೀತು; ಸುಜ್ಞನವನ್ನೇ ಮಣಿ ಮುಕ್ಕಿಸುವುದರಿಂದ ನರಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೇಯವಾದೀತು. ಅದಿರಲಿ; ಇರವು ತನ್ನ ತಾನರಿಯಿತು ಅಥವಾ ಇರವೇ ಅರಿವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಸ್ಯಾಪೂರ್ವಿಕಾಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇರುವು ಅರಿವಾದುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಆಂತರ ಹೇಠಿವಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಅದು ‘ತಾನು ಆನಂದ.’ ಎಂಬ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿತು. ಇರುವ-ಅರಿವಿನ ಕೊರತೆ ನೀಗಿತು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳ-ಚಿಂತನ ಮಂಧನಗಳ- ಧರದಪಡಿಕೆ ಚರ್ಚಪಡಿಕೆಗಳ-ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ-ಪ್ರೇಮ ದ್ವೇಷಗಳ ಒಳಗಿನ ಉದ್ದೇಶ ಆನಂದಪೂರ್ವಿ. ಕೆಲಗಿನಂತೆ ಮೇಲಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ನಿತಾಂತ ಸತ್ಯ. ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಏನನ್ನೋ (ನವನಗ್ಗವಾಗಿ ತೋರಬಹುದೇನನ್ನೋ)

ಅರಿಯಬೇಕು; ಆದರೆ ‘ಆನಂದ’ ವೆಂದರೆ ನಿಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಅದು ತನ್ನ ಹೊರಗೆ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆದರ ತ್ಯಾಪ್ತಿ - ಅಂತಹಾನ್ನಿ ಅಂಟುಮೊಗಿದ್ದಂತೆ. ಆದರ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಸುಖಿಗಳಾಗುವರು, ಆನಂದಿಗಳಾಗುವರು. ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ಇರಬೇಕು, ಅರಿಯಬೇಕು, ಆ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು, ಆನಂದವೇ ಆಗಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಆ ಪರವಸ್ತವನ್ನು ‘ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ’ ಎಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳಿವೆ. ಈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾವು ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಾಳಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡಬೇಕು.

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಒಿಷ್ಟಕೆಯೇ ‘ವಿಜ್ಞಾನ’ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಯುತ ಜಗದುದ್ಧರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಇದುವೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ Super-mind, ಅತಿಮಾನಸ-ಸುಪ್ರಮಾನಸ. ಅದು ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯ ದ್ವೈನೇಮೋ ಎನ್ನುಬಹುದು. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಭುವಿಯನ್ನು ದಿವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹಲವು ವರ್ಷ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಗುಟ್ಟುಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭೂತ ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಹೊಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ‘ಮಾಣಿಯೋಗ’ ದ ಪ್ರವಕ್ತಾರು ಇಂದು (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೇ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ್ಮೋಗಿನಿ [collaborator], ಎಂದರೆ ಯೋಗಮಾಗದಲ್ಲಿಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ) ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದರೆ ಅಂದುದನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ‘ಶ್ರೀ ದೇವತ್ತರು ಕನ್ನಡಿಕಿದುದರಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೂಲಸಹಿತ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸದಿರಲಾರೆ:-

Without Him I do not exist,
Without Me He is unmanifest.

‘ಅವ ನಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ.
‘ನಾ ನಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಆವಿಷ್ಕಾರವಿಲ್ಲ.

ಎಂತಹ ಆತ್ಮಾದ್ವ್ಯಾತವಿದು! ‘ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನ’ ವೆಂದರೆ ‘ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ-ಮಾತೃ ದರ್ಶನ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಮೇಲೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ತಾತ್ತ್ವಕ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡೋಣ.

“ಪ್ರಕೃತಿ ಜಡದಾಚೆ (beyond Matter) ಉತ್ತಾಂತಿ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು (ಜೀವನವನ್ನು - Life) ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರಾಣದಾಚೆ ‘ಮನ’ (Mind) ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತೆ, ಅವಳು ಮನದಾಚೆಗೂ ಉತ್ತಾಂತಿ ಹೊಂದಿ, ನಮ್ಮ ಮನೋಮಯ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಅರ್ಥಾರ್ಥ-ಸೀಮಿತತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ (ಹಚ್ಚಿನ) ಪ್ರಜ್ಞ-ಚೇತನವನ್ನು (consciousness) ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ (power) ಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದುವೆ ‘ಅಳಿಮಾನಸ’ (ಜೀಂದ್ರೀಯವರು ಹೆಸರಿಸಿದ ‘ಸುಪ್ರಮಾನಸ’) ಅವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞ (a Supramental or truth-consciousness); (ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು) ‘ಆತ್ಮ’ನಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಶಕ್ತಿ-ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು (the power and perfection of the Spirit) ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.”

“ಸುಪ್ರಮಾನಸವೋಂದು ಸತ್ಯ ಅದರ ಆಗಮನ-ಅವಶರಣ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮದನ್ಯಾಯವೇ ಅನಿವಾರ್ಯ.”

“ಸುಪ್ರಮಾನಸ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇ ಜೀವನದ ಸಂದಿಗ್ತತೆ-ಅಂಧಕಾರಮಯತೆ-ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಳು (obscurations) ಮೇಲ್ಮೈ ಪಡೆಯಲಾರವು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿ ಆತ್ಮದೇವನ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು - ಸರ್ವಸಮರ್ಥ ಬಲವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಂದು ಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲುದು.”

“ಅವಿದ್ಯೆಯೊಳಗಿಂದ ನಮ್ಮ ಉತ್ತಾಂತಿ ನಡೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಆನಂದಾನುಭವ ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚೆಗೆ ಕಂಟಕಮಯವಾದುದು, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ದುಃಖಮಾರ್ಗವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅರ್ಥಮಾರ್ಥವಾದುವು. ನಾವು ಪಡೆಯುವೆವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇವು. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಪ್ರಥಮಾವಸ್ಥೆ. ಆದರಿದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿ, ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವುದು; ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಚೈತನ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಅರಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ನಮಗಿಂದು ‘ಪರಾ ಪ್ರಕೃತಿ’ (Super Nature) ಆಗಿ ತೋರುವ ನಿಜ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ಆ ದಿವ್ಯತೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.”

“ಈ ಪೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜೀವನ-ಇದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆದರ್ಶ. ನಮ್ಮ ಅಂತಹಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ – ಶಿವಗಾಮಿಯಾದ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಉತ್ಸಾಹಿತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ (evolution or revolution) ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದು.”

“ಭೋತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜೀವನವೆಂಬುದರ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಅರ್ಥವೆಂದರೆ ಬಾಳಿನ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳು, ಆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಖಿರ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಭೋತ ತಳಹದಿ ಒಂದುಗೂಡುವುದು.”

“... ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ಆ ಒಂದು ಪರಮ ಕೃಪೆಯೆ (Supreme Grace) ಜರುಗಿಸಬಲ್ಲದು.

ಆ ಪರಮ ಪರಾತ್ಮರ ಶಕ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ ಜಡ ಚೇತನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಳಿದಿರುವುದು; ಆದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಮೊದಲು – ತನ್ನ ಮಹಾನ್ ಬಹಿರಂಗ ಸಾಧನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ಆ ಪರಮ ದೃವೀ ಕೃಪೆಯ ಅವಶರಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು-ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆಯೇ, ಸತ್ಯವಾಗಿವೆಯೇ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಕೇಳುವುದು.

“ಆ ನಿಯಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳು, ಆ ಮಾನವ ಹೃದಯದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಯಾವವು? ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿ, ದೃವೀ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಅಂತರಾತ್ಮನನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವುದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಂತತವಾಗಿ-ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅ-ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಂತತವಾಗಿ-ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು, ಇವೇ ಅವು. ಆದರೀ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು, ಏನನ್ನೂ ಒಳಗಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ – ದಂಭಾಚರಣೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರಬಾರದು, ದೃಹಿಕ ಚೇತನದ ಹಾಗೂ ಅದರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳವರೆಗೂ ಖರಜುತೆ-ನಿವಂಚನೆ-ಕಳಕಳಿ ಇಳಿದುಬಂದು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

... ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ

**ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರೈಸ್ಟ್
ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಮಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ**

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
1	ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ
2	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ದಿವ್ಯ ಜೀವನ
3	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದರ್ಶನ
4	ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಮಾರ್ಗಯೋಗ
5	ಪಾಥನಾ ಪದ್ಯಗಳು
6	ರವಿ ಬೆಳಗಿದ ಪಥ (ಶ್ರೀಮಾತೇಯವರ ವಚನವೇದ ಸಂಕಲನ)
7	ನವೆಂಬರ್ 24, 1926 ಅಧಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞಿಯ ಅವರೋಹಣ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೇಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿದಿನದ ಮಹತ್ವ
8	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
9	ಶ್ರೀಮಾತೆ (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
10	ಕೇಂಬ್ರಿಜ್‌ನ ಸುಗಂಧಿತ ಮುಷ್ಟಿ (ಮಾನವತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೊಡುಗೆ)
11	ಅತಿಮಾನಸ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಜಗತ್ತೊಂದರ ಜನನ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)
12	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಭರತಮಾತೆಯ ದೃವನಿಯತಿ
13	ಆದರ್ಥ ಶಿಕ್ಷ
14	ಮಾರ್ಗಯೋಗ
15	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತ್ವ
16	ಶ್ರೀಮಾತೆಗೆ 72 (ಬಾಹತ್ತರ) ಕವನಗಳ ಅರ್ವಣ

ತ್ರೈಮು ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
17	ಶ್ರೀಕಣ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ವಿಚಾರಧಾರೆ
18	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನ
19	ಶ್ರೀಮಾತೆ ಭಾರತಮಾತೆ
20	ದುರ್ಗಾರ್ಥಸ್ತೋತ್ರ
21	ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಗಳು
22	ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ
23	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮ
24	ಪ್ರಸೂತಿ ಮೊವರದ ಶ್ರೀಕೃಂತ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ
25	ಮಗುವನ್ನು ಹೋಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?
26	ಸುಪ್ರಮಾನಸದ ಶ್ರೀಮಾತೆ
27	ಸಾವಿತ್ರಿ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ)
28	ಮಾರ್ಣಾಯೋಗದ ಪಥದಲ್ಲಿ
29	ಬೆಳ್ಳಕಿನ ಕಿರಣಗಳು
30	24 th November 1926 (Descent of Overmental Consciousness)
31	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಾವಿತ್ರಿ
32	ಮಾನುಷ ಚಕ್ಕ
33	ಚ್ಯಾತ್ರ ಪುರುಷ

ವಾತಾವರಣೆ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಜ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 28ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2019 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಮಿರಾಂಬಿಕಾ ಶಾಲೆಯ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 1ನೇ ಜನವರಿ 2020 ಬುಧವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.00 ರಿಂದ 7.30ರ ವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ವಂಬಂಧ ಚಂಪಕಲಾಲ್‌ರವರ ಪೈಂಟಿಂಗ್ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ.

ದಿನಾಂಕ 4ನೇ ಜನವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಡಾ॥ ಗುರುಪಾದಪ್ಪ ಕಜಗರ್, ನೇಚರ್ ಕೂರ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ನೇಚರ್ ಕೂರ್” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 11ನೇ ಜನವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಡಾ॥ ವಷ್ಟ ಸುವರ್ಣ, ನೇಚರ್ ಕೂರ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ನ್ಯಾಟ್ರೋಪಿಯನ್” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 18ನೇ ಜನವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಕುಮಾರಿ ಚಿನ್ನಯಿ ಎಂ. ಕನಾಟಕ ಸಂಗೀತ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು”ನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ದಿನಾಂಕ 25ನೇ ಜನವರಿ 2020 ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಡಾ॥ ಶಾಂತಲಾ ಹೆಚ್, ನಿಮ್ಮೊನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ “ಮೂಸಿಕ್ ಫಾರ್ ದಿ ಏಜಿಂಗ್ ಬ್ರೈನ್” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಪಥದೆಡೆಗೆ ಸನಿಹ ಬುವಿಯಿಂದು ಪಡೆದು ಸವ್ಯಿ
ಪ್ರಕೃತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯ ಶ್ರವಣ ಜಾಗ್ರತ್ತದಿ ಆಲಿಸಿತು ಪದದ ವಾಕ್ಯ
ಮುಚ್ಚಿರುವ ಗೌಪ್ಯದಾಳಗಳ ಮೇಲೆ ಉಜ್ಜಳದಿ ಸ್ತಿತಿದಿ ತಾಗಿ
ವಿನ್ಯಾಸ ಕ್ಷಿತಿಜ ನೆಲೆಯರಸಿ ಅವಳ ಅನಂತದಾ ಅಳ್ಳಿಯಾಗಿ

– ಮುಟ್ಟು ಕುಲಕೋ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ‘ಶಾವಿತ್ರಿ’; ದಳ 1 ರೇಣು 1 ಮುಟ್ಟ 4)

Photo: Imaging Savitri

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 56 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2018-2020

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2020

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ಅವಶರಣ ಮತ್ತೆ ಆ ಉದ್ದೇಶಗಮನ ಕುಂಡಲದ ಚಿರದ ಗತಿಗೆ
ಒಂದು-ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಜ್ಯೋತಿ ಮೂಲದೆಡೆ ಸಂಯೋಗಗೊಳುವವರೆಗೆ

- ಮುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ನಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ‘ಸಾವಿತ್ರಿ’; ದಳ 1 ರೇಣು 3 ಪುಟ 24)

Photo: Imaging Savitri

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis
Ptd. by M/s. Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,
on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, ‘Sri Aurobindo Marg’,
J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.